

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

VAN

15-03-2000

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

DU

15-03-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 15 maart 2000

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT
COM 147

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Francis Van den Eynde en Danny Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijze waarop de orde gehandhaafd werd bij de zogenaamde intrede van het nieuwe prinsenvaar op 1 maart 2000 in Gent" (nrs. 1224 en 1301)

5

sprekers : **Francis Van den Eynde, Danny Pieters, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Smets en Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toe te kennen compensaties aan gemeentemandatarissen bij inkomensverlies" (nrs. 1226 en 1258)

11

sprekers : **Tony Smets, Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Ludo Van Campenhout aan de minister van Binnenlandse Zaken over "base-jumping" (nr. 1228)

13

sprekers : **Ludo Van Campenhout, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de geplande interpolitiezones Westkust-Middenkust" (nr. 1233)

14

sprekers : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverlening naar aanleiding van de overstromingen die zich hebben voorgedaan eind december 1999 en begin januari 2000 in de provincie Oost-Vlaanderen" (nr. 1234)

15

sprekers : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Pieter De Crem en Filip De Man aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen" (nrs. 1268 en 1294)

16

sprekers : **Pieter De Crem, Filip De Man, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Sommaire

Mercredi 15 mars 2000

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE
COM 147

Questions orales jointes de MM. Francis Van den Eynde et Danny Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la manière dont le maintien de l'ordre a été assuré lors de la joyeuse entrée du nouveau couple princier à Gand le 1er mars 2000" (n°s 1224 et 1301)

5

orateurs : **Francis Van den Eynde, Danny Pieters, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Questions orales jointes de MM. Tony Smets et Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "l'octroi des compensations aux mandataires communaux en cas de perte de revenus" (n°s 1226 et 1258)

11

orateurs : **Tony Smets, Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Ludo Van Campenhout au ministre de l'Intérieur sur "la pratique du 'base-jumping'" (n° 1228)

13

orateurs : **Ludo Van Campenhout, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "les zones interpolices prévues pour la côte occidentale et centrale" (n° 1233)

14

orateurs : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "l'assistance à l'occasion des inondations de fin décembre 1999 et début janvier 2000 dans la province de Flandre orientale" (n° 1234)

15

orateurs : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Questions orales jointes de MM. Pieter De Crem et Filip De Man au ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume" (n°s 1268 et 1294)

16

orateurs : **Pieter De Crem, Filip De Man, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Samengevoegde mondelinge vragen van mevrouw Kristien Grauwels en de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "modelprojecten in het kader van de politiehervorming" (nrs. 1239, 1247 en 1300)

22

sprekers : **Kristien Grauwels, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de haalbaarheid van het vooropgestelde budget van de politiehervorming naar aanleiding van de bekendmaking van de kostprijs van de nieuwe vestimentaire outfit van de geïntegreerde politie en het persoonlijke aandeel van leden van de rijkswacht, de gemeentelijke politie en de opsporingsdiensten hierin" (nr. 1248)

25

sprekers : **Pieter De Crem, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toename van illegale verstekelingen te Zeebrugge" (nr. 1253)

27

sprekers : **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de resultaten van een onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht verricht bij het gemeentebestuur van Wemmel" (nr. 1254)

28

sprekers : **Annemie Van de Casteele, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van de heer Vincent Decroly aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de eventuele opsluiting van Belgische of Europese onderdanen in gesloten centra voor illegalen" (nr. 1262)

29

sprekers : **Vincent Decroly, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Mondelinge vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de klacht die de minister heeft neergelegd met betrekking tot de verspreiding van racistische formulieren" (nr. 1302)

30

sprekers : **Géraldine Pelzer-Salandra, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Questions orales jointes de Mme Kristien Grauwels et MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les projets pilotes dans le cadre de la réforme des polices" (n°s 1239, 1247 et 1300)

22

orateurs : **Kristien Grauwels, Pieter De Crem, Guido Tastenhoye, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la faisabilité du budget prévu pour la réforme des polices vu le prix de revient du nouvel uniforme de la police intégrée et la quote-part personnelle des membres de la gendarmerie, de la police communale et des services d'enquêtes" (n° 1248)

25

orateurs : **Pieter De Crem, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "l'augmentation des passagers clandestins à Zeebruges" (n° 1253)

27

orateurs : **Daniël Vanpoucke, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre de l'Intérieur sur "les résultats d'une enquête du Comité supérieur de contrôle effectuée à l'administration communale de Wemmel" (n° 1254)

28

orateurs : **Annemie Van de Casteele, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de M. Vincent Decroly au ministre de l'Intérieur sur "l'éventuelle détention de ressortissants belges et européens dans des centres fermés" (n° 1262)

29

orateurs : **Vincent Decroly, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question orale de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de l'Intérieur sur "la plainte qu'il a déposée concernant la diffusion de formulaires racistes" (n° 1302)

30

orateurs : **Géraldine Pelzer-Salandra, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 15 MARS 2000

De vergadering wordt geopend om 10.10 uur door de heer **Paul Tant**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.10 heures par M. **Paul Tant**, président.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Francis Van den Eynde en Danny Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de wijze waarop de orde gehandhaafd werd bij de zogenaamde intrede van het nieuwe prinsenvaar op 1 maart 2000 in Gent" (nrs. 1224 en 1301)

Questions orales jointes de MM. Francis Van den Eynde et Danny Pieters au ministre de l'Intérieur sur "la manière dont le maintien de l'ordre a été assuré lors de la joyeuse entrée du nouveau couple princier à Gand le 1er mars 2000" (n°s 1224 et 1301)

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, men heeft u reeds een aantal keren lastig gevallen met wat men doorgaans la joyeuse entrée noemt. In Antwerpen was die intrede niet bepaald blijde. U zult zich herinneren dat - ik zal het vriendelijk proberen te zeggen - de Heilige Hermandad nogal zwaar heeft toegeslagen in Antwerpen. Zelfs mentaal gehandicapten werden voorgeleid, gewone voorbijgangers en journalisten aangehouden en zelfs een politiemann kwam in de cel terecht.

In Gent zou het er volgens plan op 1 maart een stuk blijer en vrolijker aan toe gaan. Men was gewaarschuwd door wat in Antwerpen was gebeurd en men vond - dat was de algemene consensus op elk beleidsniveau - dat de vrije meningsuiting toch ook haar rechten had, zij het dat men liefst geen rellen wou. Dit is overigens begrijpelijk.

De stad Gent was zelfs zover gegaan om een speciaal reglement door de gemeenteraad te laten goedkeuren, waarin tegelijkertijd het principe van de ordehandhaving

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE
ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 15 MAART 2000

en van betogingsverbod werd opgenomen. Dit werd door alle partijen behalve het Vlaams Blok goedgekeurd. Ook de Volksunie heeft het goedgekeurd. De waarheid heeft haar rechten hebben.

Op 1 maart, op het ogenblik van de aankomst van het prinsenvaar in Gent, ging het er echter een beetje anders aan toe dan wat door een meerderheid in de gemeenteraad werd beslist. Van ordehandhaving was heel veel sprake, van vrije meningsuiting niet. Ik zal een paar voorbeelden geven van wat men in het Frans zo mooi des bavures policières noemt. Zo werd bijvoorbeeld een delegatie van de J. Catholique aangehouden. U weet waarschijnlijk niet wat de J. Catholique is. Dat is een folkloristische Franstalige studentenvereniging van de Universiteit van Gent die af en toe samenkomt om in het Frans liedjes te zingen. Deze vereniging is zeer conservatief, liberaal en royalistisch. De J. Catholique gaat dus het prinsenvaar verwelkomen uit royalisme en uit loyauiteit. Omdat de leden echter de traditionele toque dragen, die u misschien nog kent van in uw jonge jaren, worden ze stante pede aangehouden.

Wie wordt nog aangehouden ? Onze goede collega, oud-journalist en nu volksvertegenwoordiger Guido Tastenhoye ! Hij werd twintig minuten voor de aankomst van het prinsenvaar manu militari weggesleept alleen omdat hij daar stond. Tastenhoye had meegedeeld dat hij zou gaan kijken of de vrije meningsuiting werd gewaarborgd.

Verder werd een aantal mensen van allerlei politieke opinies opgepakt die men liefst definieert van extreem links tot extreem rechts, wat dit ook moge betekenen. Die mensen werden opgepakt, de enen omdat ze doodgewoon een folder omhoogstaken waarin zij er bijvoorbeeld voor uitkwamen dat ze vonden dat prins Laurent president van de republiek moest worden, de anderen omdat zij vonden dat zij hun gebrek aan sympathie voor de monarchie als systeem, als niet-democratisch systeem, bij die gelegenheid mochten uiten. Allemaal werden ze stante pede, zeer snel en zeer accuraat, aangehouden en weggevoerd.

Francis Van den Eynde

De Gentse politie wordt uiteraard aan de tand gevoeld door de journalisten. Volgens hen kan het immers niet dat onschuldige mensen preventief worden aangehouden op basis van lijsten. De politie antwoordt dat zij van de regering de opdracht heeft gekregen om - ik citeer letterlijk - een aantal mensen aan te houden, eerst en vooral de leden van het Vlaams Blok. Daar komen dan nog de leden van het Republikeins Front en een paar anderen bij.

Ten eerste, bestaat er een dergelijke lijst die wordt uitgedeeld aan de leden van de politie? Die lijst is een schending van de privacy en wordt bovendien in dit geval totaal verkeerd gebruikt. Men kan toch niemand preventief aanhouden alleen omwille van zijn politieke overtuiging.

Ten tweede, hebben de Gentse politiediensten van de regering de opdracht gekregen om leden van bepaalde partijen en verenigingen preventief aan te houden, alleen op basis van hun lidmaatschap van die partijen? Indien dit het geval is, staan we hier al heel ver van wat men democratie noemt.

Ik dank u bij voorbaat voor uw antwoord.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag handelt over hetzelfde onderwerp, maar ze zal wellicht een ietwat andere inkleuring krijgen. Blijde Intredes zijn grote spektakels en ik vind dat vragen hierover niet noodzakelijk dezelfde teneur moeten hebben. Ik wil daarentegen wel enkele punctuele vragen stellen waarop ik ook graag een punctueel antwoord zou krijgen.

Drie van de acht vragen betreffen de toepassing van principes bij de Blijde Intrede van het prinsenpaar in Gent. De andere vragen zijn fundamenteeler en houden verband met de wijze waarop de uitvoerende macht in ons land toekijkt op de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting. Ik wil het onderwerp "onderkoeld" brengen, niet omdat het thema niet van zijn "kleurrijkheid" mag worden ontdaan, maar omdat het voor de toekomst belangrijk is. Dit geldt niet alleen voor de komende Blijde Intredes, maar ook voor allerlei andere vergelijkbare gebeurtenissen ongeacht of zij nu royalistisch dan wel republikeins van aard zijn.

Ten eerste, vindt de minister dat het kan dat men louter op basis van leeftijd mensen administratief aanhoudt?

Ten tweede, vindt de minister dat het kan dat men mensen aanhoudt alleen omdat men weet dat ze lid zijn van "storende" organisaties, zoals Vlaamsnationale en republikeinse bewegingen? Morgen kunnen ook andere verenigingen zoals verenigingen ter bescherming van de dieren of slachtersverenigingen worden gevisieerd.

Ten derde, in dit land volstaan het loutere feit jonger te zijn dan veertig of vijfenveertig jaar en het loutere feit lid te zijn van een vereniging niet om mensen preventief aan te houden. Daarom willen wij duidelijkheid omtrent het feit waarom in Gent een aantal mensen effectief administratief werden aangehouden.

Een andere reeks vragen houdt verband met de invulling van het recht op vrije meningsuiting. Is de regering van oordeel dat het individueel en vreedzaam uiten van een mening - in casu republikeinse of Vlaamsnationale - alleen door te spreken, dus zonder te roepen of de orde te verstoren, of door het tonen van een affiche, wat per definitie niet storend is, al een bedreiging voor de openbare orde inhoudt en dus het voorwerp vormt van een optreden? Deze vraag is erg belangrijk voor toekomstige uiterst linkse, uiterst rechtse, uiterst gematigde, uiterst centristische betogers. Ik zou op deze vraag graag een punctueel antwoord krijgen.

Mijn volgende vraag is misschien de belangrijkste van allemaal. Gaat deze regering ervan uit dat wanneer een volkomen legaal geuite mening aanleiding kan geven tot een reactie van mensen die het hiermee niet eens zijn, deze moet worden ingekapseld en verboden? Dient men niet veeleer die mensen te beschermen tegen degenen die zouden kunnen reageren. Ik verwijs dienaangaande naar wat is gebeurd in Gent. Ik kan nog andere incidenten opsommen waarbij men heeft gemeend de meningsuiting te moeten aanpakken, terwijl men veeleer de reactie tegen die meningsuiting binnen de perken diende te houden. Ik vestig er de aandacht op dat dit in andere landen de gewoonste zaak van de wereld is. In het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld betogen extreem rechtse of linkse groeperingen tussen een kordon politieagenten. Of vindt de minister dat, zodra mensen een mening uiten die storend kan zijn voor anderen en anderen tot gewelddadige of minder vreedzame reacties kan aanzetten, eerstgenoemden beter zelf kunnen worden geweerd? Hoe ziet deze regering de vrijheid van meningsuiting?

Mijn zesde vraag handelt specifiek over de Gentse situatie. Er is een politiereglement - collega Van den Eynde heeft er reeds naar verwezen - dat bepaalt dat individuele meningsuiting moet kunnen, maar dat gegroepeerde uitingen niet kunnen naar aanleiding van de Blijde Intrede van 1 maart. Is de minister van oordeel dat een dergelijke verordening niet bestond en dat de politie van Gent niet heeft verklaard dat ze niet zou optreden in geval van individuele meningsuitingen maar wel wanneer het om gegroepeerde meningsuitingen ging of bestond de verordening wel en werd van de gedragslijn afgeweken? Werd van die gedragslijn afgeweken omdat de gouverneur of de minister daarover anders had beslist, waardoor er wel degelijk tegen individuele en vreedzame meningsuiting diende te worden opgetreden? Zo ja,

Danny Pieters

vernam ik graag wanneer en waarom dit gebeurde. Indien dit niet is gebeurd, vernam ik graag waarom werd afgeweken van het besluit van het stadsbestuur en van de voorafgaande mededelingen van de politie dat niet zou worden opgetreden tegen individuele meningsuitingen naar aanleiding van de Blijde Intrede.

Ten zevende, ik kreeg graag klaarheid betreffende de feiten in Gent.

Klopt het dat prins Filip zich inzake de ordehandhaving gericht heeft tot de overheden - wie dat ook mogen zijn - met een verzoek? Volgens de pers zijn er twee mogelijkheden. Volgens de enen heeft de prins gevraagd dat men bijzonder standvastig zou zijn en volgens de anderen heeft de prins juist gevraagd dat men bijzonder mild en liberaal zou optreden. Werd daaraan al dan niet gevolg gegeven? Ik zou dit graag vernemen.

Tot slot heb ik nog een belangrijker vraag. Mijnheer de minister, bent u de mening toegedaan dat bij manifestaties waarbij de koninklijke familie betrokken is, het weze een blijde intrede, het weze een andere festiviteit van federale aard, vormen van individuele meningsuiting op het parcours van de koninklijke familie die het hof of de eenheidsstaat niet welgevallig zijn verboden moeten kunnen worden omdat ze deze plechtigheden verstoren? Bent u integendeel van oordeel dat dit wel moet kunnen? Waar legt u dan de grens? Mag men daar alleen staan met een lang gezicht wat niet erg veel indruk maakt of mag men daar ook pamfletten tonen of uitdelen en spandoeken gebruiken? Bent u van oordeel dat niets van dit alles kan? Kan volgens u elke uiting van andere opvattingen dan deze die de huidige staatsstructuur genegen zijn niet door de beugel op het parcours van de koninklijke familie omdat zij de schoonheid van de plechtigheid verstoort?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je commencerai par dire à M. Van den Eynde que je ne suis jamais perturbé par les questions qui me sont posées au parlement, qui me témoignent ainsi un grand intérêt et une grande affection, à voir le nombre de questions qui me sont adressées. Je suis probablement un des recordmen du gouvernement à cet égard, ce qui me réjouit. J'y réponds d'autant plus volontiers quand il s'agit de rappeler un certain nombre de principes et de servir d'intermédiaire entre ceux qui assument une responsabilité précise sur le terrain, ce qui est le cas en l'espèce. Dans ce pays, on ne peut sans arrêt plaider en faveur de l'autonomie communale, de la responsabilité des bourgmestres et poser au ministre de l'Intérieur des questions qui s'adressent en fait à ceux qui disposent de cette autorité sur le terrain. Je n'ai pas à me substituer à un bourgmestre, quel qu'il soit, et certainement pas au bourgmestre de Gand en ce qui concerne l'appréciation d'une situation d'ordre public sur le territoire de sa commune.

Je peux toutefois rappeler un certain nombre de principes que l'on feint d'ignorer. Pouvez-vous imaginer, monsieur Pieters, le ministre de l'Intérieur venir ici au parlement marquer son accord sur une limitation arbitraire de la liberté d'exprimer ses opinions? La réponse est évidemment négative. Ce qui est vrai, c'est que dans ce pays, il y a des règles prévues par la loi qui touchent à l'ordre public et qui doivent être respectées, dans toutes les hypothèses.

Au fond, je pourrais vous retourner la question. Est-il impossible dans un pays démocratique d'exprimer son opinion sans provoquer un problème d'ordre public? Ma réponse est négative. On a rappelé des activités estudiantines dans la ville de Gand dont je me réjouis. Lorsque j'étais étudiant, j'exprimais vivement mes opinions souvent très contestataires. J'ai rencontré plus d'une fois dans ma vie les forces de l'ordre, mais je n'ai commis aucune violence. Pour exprimer ses opinions, il n'est pas nécessaire d'être violent, injurieux, menaçant, ni de troubler les citoyens qui se réunissent, notamment dans le cadre d'une activité festive.

Voilà pour l'encadrement général. En ce qui concerne les règlements pris par les autorités communales, qui peuvent avoir des conséquences sur l'exercice des libertés, j'ai répondu de manière circonstanciée au Sénat car cela ne touche pas seulement au problème de l'ordre public. Il y a aussi les règlements concernant l'organisation des marchés dans les communes. J'ai répondu de manière très complète au Sénat sur ce point précis.

Vous avez demandé des réponses précises, vous allez les avoir.

Le maintien de l'ordre à l'occasion de la joyeuse entrée n'a pas été organisé sur la base de listes de personnes considérées comme suspectes. Les personnes qui ont été arrêtées préventivement avaient été reconnues par des policiers habitués à la gestion du maintien de l'ordre public. Il s'agit de "spotters" de la ville. Ces arrestations ont été faites dans le souci de garantir l'ordre public. Les personnes interpellées avaient pénétré dans une zone de sécurité délimitée au préalable et qui était connue. Il s'agissait de personnes dont on soupçonnait qu'elles troubleraient l'ordre public.

Wat uw tweede vraag betreft, kan ik u zeggen dat dit een techniek is die ook werd toegepast bij vorige manifestaties en die gebruikelijk is om problemen tijdens een evenement te vermijden. Het gaat hier om de toepassing van artikel 31.3 van de wet op het politieambt, ik citeer : "... bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en onverminderd de bevoegdheden uitdrukkelijk toegekend bij wetten van bijzondere politie, kunnen de ambtenaren van bestuurlijke politie in geval van volstrekte noodzaak overgaan tot de bestuurlijke aanhouding van een persoon, ten aanzien van wie er op grond

Antoine Duquesne

van gedragingen, materiële aanwijzingen of van de omstandigheden, redelijke gronden zijn om te denken dat de persoon voorbereidingen treft om een misdrijf te plegen dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt, met als doel hem te beletten een dergelijk misdrijf te plegen.”

Ten derde, de handhaving van de openbare orde valt onder de richtlijnen van de administratieve overheid. De burgemeester treedt op in het kader van artikel 134 van de nieuwe gemeentewet. Hij is degene die de richtlijnen geeft aan zijn politiemensen om ervoor te zorgen dat de openbare orde gehandhaafd blijft. Hij is als burgemeester verantwoordelijk voor de manier waarop de ordedienst werd georganiseerd.

Ten vierde, als minister van Binnenlandse Zaken heb ik niet de bevoegdheid om lokaal in te grijpen in het kader van de openbare ordehandhaving. De burgemeester van betreffende gemeente zal de nodige maatregelen dienen te nemen opdat het grondwettelijk recht op vrije meningsuiting gewaarborgd blijft. Dit is evident.

J'en viens maintenant aux questions de M. Pieters. La première concernait l'âge. La réponse est non. En ce qui concerne l'appréciation du trouble de l'ordre public, l'âge de la personne interpellée n'intervient évidemment pas. La loi sur la fonction de police précise, en son article 31, 2°, que les fonctionnaires de police peuvent, en cas d'absolue nécessité, procéder à l'arrestation administrative d'une personne qui perturbe effectivement la tranquillité publique.

Het antwoord op de tweede vraag is neen. Niemand kan bestuurlijk worden aangehouden alleen op basis van lidmaatschap van een partij of beweging. We leven in een democratie. Ik vestig echter uw aandacht op artikel 31, 3° van de wet op het politieambt dat bepaalt, ik citeer : "Bij het vervullen van hun opdrachten van bestuurlijke politie en onverminderd de bevoegdheden uitdrukkelijk toegekend bij wetten van bijzondere politie, kunnen de ambtenaren van bestuurlijke politie in geval van volstreekte noodzaak overgaan tot de bestuurlijke aanhouding van een persoon ten aanzien van wie er op grond van gedragingen, materiële aanwijzingen of van de omstandigheden redelijke gronden zijn om te denken dat hij voorbereidingen treft om een misdrijf te plegen dat de openbare rust of de openbare veiligheid ernstig in gevaar brengt met als doel hem te beletten een dergelijk misdrijf te plegen”.

Je répète qu'on peut parfaitement exprimer ses opinions avec vigueur, panache, humour, sans nécessairement perturber l'ordre public. On peut également exprimer des opinions de manière telle qu'on perturbe l'ordre public et l'expression d'opinions ne doit pas être un alibi pour justifier le trouble de l'ordre public.

En ce qui concerne vos questions 3, 4, 5 et 6 et l'appréciation de l'opportunité de procéder ou non à des arrestations administratives, l'attitude à prendre par rapport à l'expression d'une opinion dont on peut estimer qu'elle risque de générer un trouble de l'ordre public et la nécessité d'investir du personnel de police pour garantir l'expression de l'un ou l'autre groupe, la compétence en incombe à l'autorité locale, c'est-à-dire au bourgmestre.

Plus particulièrement, en ce qui concerne les directives aux services de police en vue de garantir le maintien et le rétablissement de l'ordre public, le bourgmestre intervient dans le cadre de l'article 134 de la loi communale. C'est un facteur de démocratie. Dans les pays à tendance totalitaire, on demande, de manière centralisée, de donner des instructions, notamment en matière de maintien de l'ordre. Dans notre pays, on a voulu confier à des hommes qui bénéficient d'une large confiance sur le territoire de leur commune, les bourgmestres - élus disposant d'une large majorité et bénéficiant également de la confiance du pouvoir central, puisqu'ils font l'objet d'un arrêté royal de nomination -, la responsabilité de vérifier que les conditions démocratiques du maintien de l'ordre sont bien réunies. C'est donc le bourgmestre qui donne les directives aux services de police, en vue de garantir le respect de l'ordre public. En sa qualité de bourgmestre, il est également responsable de la manière dont est organisé le service d'ordre.

Je n'ai donc, en tant que ministre de l'Intérieur, pas la compétence d'intervenir au niveau local dans le cadre de ce maintien de l'ordre public, mais chaque bourgmestre doit prendre les mesures nécessaires afin de garantir la liberté d'expression prévue dans la Constitution. Les bourgmestres élus rendront compte de leur gestion très prochainement dans le cadre des élections démocratiques du 8 octobre prochain. A ce moment, ils devront, bien entendu, justifier de toutes leurs attitudes, y compris de celle-là.

Il existe un principe fondamental dans le fonctionnement de nos institutions, consistant à ne pas découvrir la couronne. Cependant, je dois vous avouer que les forces de l'ordre n'ont d'instructions à recevoir de personne d'autre que des autorités dont elles dépendent, ce que je confirme bien volontiers ici.

Enfin, je vous renvoie pour votre dernière question aux réponses que je viens de donner en ce qui concerne le principe de la responsabilité primaire de l'autorité locale en matière d'ordre public.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, het zal u misschien verbazen maar met de filosofie die u in uw antwoord uiteenzet, ben ik het 200% eens. Helaas blijft het theorie. De werkelijkheid is anders in dit land. U hebt het over de gemeentelijke autonomie. Dat is zeer juist. Ik verwijs evenwel naar

Francis Van den Eynde

hetgeen ik in mijn vraag heb gezegd, met name dat de politie van Gent beweert dat zij is opgetreden in opdracht van de hogere overheid en niet van de stad Gent. Ik meen dat ook in de vraag van mijn VU-collega daarop werd gealludeerd. U hebt niet geantwoord op de vraag of de overheid de opdracht daartoe heeft gegeven. Ik denk nochtans dat u de kroon niet zou onthullen wanneer u met ja of neen zou antwoorden.

U zegt dat men niet met lijsten werkt, maar met mensen die anderen moeten herkennen. Of in een lijst alles zwart op wit staat gedrukt of iemand mensen moet herkennen waarvan hij weet dat zij deel uitmaken van een bepaalde vereniging of een zekere politieke opvatting aanhangen, is hetzelfde. Wat erger is, is dat die methode, die op zich al niet democratisch is, meebrengt dat, in tegenstelling tot hetgeen u hier hebt gezegd, mensen preventief worden aangehouden. Dat is fout, want zelfs wanneer men weet dat zij hoogstwaarschijnlijk keet zullen schoppen, blijft het een verdenking. U kunt aanvoeren dat de ordehandhaving dat vereist, maar dan komt men automatisch bij het tweede euvel dat ik het systeem verwijt, met name dat men dan mensen aanhoudt die er niets mee te maken hebben - wat in Gent is gebeurd - of die doodgewoon in dit geval hun royalisme kwamen betuigen door een studentenpetje van een Franstalige Gentse studentenclub op te zetten. Daarom werden ze opgepakt! Wat ook niet onbelangrijk is, mijn collega-volksvertegenwoordiger Guido Tastenhoye is nog nooit, om het even waar, voor om het even welk relletje opgepakt door politiediensten. De heer Tastenhoye was alleen in Antwerpen aanwezig om na te gaan of de vrije meningsuiting werd gewaarborgd. Dat was ook de reden van zijn aanwezigheid in Gent. 20 minuten voor de aankomst van het prinselijk paar werd hij opgepakt, alleen al maar omdat hij volksvertegenwoordiger is, en werd hem belet zijn werk in het parlement te doen. Die namiddag was er immers een vergadering van de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen, waarvan hij deel uitmaakt, terwijl hij in de cel in Gent zat. Of hij zich al dan niet beriep op zijn parlementair statuut maakte niets uit. Hij moest de gevangenis in.

Mijnheer de minister, ik herhaal dat ik het met de filosofie van uw antwoord eens ben. Helaas klopt ze niet. Er is geen democratie in dit land.

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik heb toch nog een aantal vragen. De minister zegt enerzijds, dat door het inzetten van spotters de mensen die zij kennen er zullen worden uitgepikt, namelijk degenen van wie vroegere minder lieflijke houdingen ten aanzien van het prinselijk paar bekend zouden zijn en anderzijds, dat het wel mogelijk is dat men zijn mening uit. Dat is toch een duidelijke tegenstelling, zo niet gaat men ervan uit dat die mensen wel een bedreiging zullen inhouden van verstoring van de openbare orde, louter en

alleen op basis van het feit dat men die personen kent. Daar klopt iets niet. Ik denk dat er toch geen vermoeden van schuld of van bedreiging van de openbare orde kan zijn, alleen en uitsluitend omdat mensen voor iets bekend zijn bij de instanties. Dat klopt niet.

Trouwens, u hebt al twee keer artikel 31 voorgelezen. Ik wil dat nog een derde keer doen, maar dan met het accentueren van de woorden die moeten worden geaccentueerd. Wie kan er dus worden aangehouden? Ik lees: "Ten derde, een persoon ten aanzien van wie er op grond van zijn gedragingen" dus op grond van materiële aanwijzingen als een stok, wapens of zo, of van omstandigheden, iets kan worden verweten. Dat hangt allemaal samen met het concrete optreden van een persoon. Als men die persoon verhindert concreet op te treden door hem gewoon de toegang tot de zone te weigeren, op grond van het feit dat men hem kent, dan kan men dat op geen enkele manier rechtvaardigen. Ik begrijp niet dat een minister, en dan nog een liberaal minister, zich eraan bezondigt zo de uiting van een mening zelf te verhinderen. Mijnheer de minister, u verwijst graag naar grote principes, maar u weet toch ook dat een principe van ons grondwettelijk recht is dat men nooit een meningsuiting vooraf kan verhinderen. Wel kan men optreden tegen meningsuitingen die beledigend zijn en zo meer, en daarmee zijn wij het volkomen eens. Het strafrecht beschikt over een heel arsenaal hiervoor. Het vooraf hinderen van een meningsuiting is fundamenteel strijdig met onze grondwettelijke orde. Ik vind het hoogst merkwaardig dat u dat als liberaal verdedigt.

Laten wij wel wezen: heel deze discussie is te situeren in een ruimer verband. Dit ruimere verband zal u over vier maanden wellicht heel goed van pas komen. Binnen tien maanden zult u het wellicht moeten afzweren, al hoop ik van niet. Ik bedoel het zich verschuilen achter de gemeentelijke overheden. Dat is natuurlijk heel praktisch. Het is echter niet mogelijk dat u zich als minister naar aanleiding van een duidelijk gestelde vraag, namelijk hoe men dan zijn mening kan uiten als men naar aanleiding van een koninklijke gebeurtenis zijn houding wil bepalen, verschuilt achter de gemeentelijke overheden. Het wijst op een gebrek aan moed hierop niet te willen antwoorden. Dat komt u echter mooi uit, omdat u straks weer met incidenten zult zitten rond Euro 2000. Ik hoop van niet, maar vrees ervoor. U zult dan hier weer in de Kamer kunnen komen verklaren dat het allemaal uw schuld niet is, dat ordehandhaving onder de gemeentelijke autonomie valt, dat daaraan van uwentwege niets moet worden gedaan en dat alle voorbereidingen getroffen zijn. Zult u dat ook komen verklaren over tien maanden, wanneer - God verhoede - misschien niet alle lokale overheden evenzeer de vrijheden genegen zullen zijn? U hebt dan een zeer belangrijke morele verantwoordelijkheid op u geladen door hier vandaag te verklaren dat u als minister niet verantwoordelijk bent voor het garanderen van de

Danny Pieters

vrijheid van meningsuiting van de burgers en dat dit een zaak is van de democratisch verkozen gemeentelijke overheden. Als er dan democratisch verkozen minder liberale overheden komen, zacht uitgedrukt, zult u dan uw handen wassen in onschuld. Ik vind dat hoogst onwaardig.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, je me réjouis que chacun ici semble partager mon analyse au sujet des principes qui sont en cause. Mais en entendant les propos excessifs de certains, je ne suis pas sûr qu'ils souhaitent vraiment mettre ces principes en oeuvre. Or, on parle ici de tous les principes, y compris celui du respect de l'autonomie communale. On ne peut pas différencier les cas et souhaiter, à certains moments, une intervention énergique du pouvoir central parce qu'on n'est pas d'accord avec le bourgmestre, alors que la loi que vous avez votée reconnaît la responsabilité du bourgmestre. Pour moi, il s'agit d'un tout indivisible.

Deuxième élément : en ce qui me concerne, vous aurez remarqué que je n'ai fait référence, ni à charge ni à décharge, aux opinions exprimées par les uns ou les autres. J'ai entendu M. Van den Eynde citer des exemples. Moi, je n'ai pas porté de jugement. Je suis tout à fait respectueux de la liberté d'expression car j'estime qu'elle est compatible avec le respect des autres et celui de l'ordre public. Il est possible d'exprimer ses opinions sans gêner le plaisir d'une majorité de gens. Cela, c'est une forme de terrorisme. C'est être peu respectueux de la liberté d'expression qu'ont également les autres. Chacun a le droit d'être calmement à un endroit pour exprimer de la joie et de la sympathie.

Troisième élément : je m'étonne de vous fassiez méchamment et gratuitement référence à l'Euro 2000. J'ai des contacts permanents - j'en aurai encore cet après-midi - avec les bourgmestres des villes hôtes qui devront assumer, avec moi, une lourde responsabilité. Il est facile d'être assis ici à un banc avant, pendant, et encore plus après l'Euro 2000 et de s'ériger en juge. J'entretiens avec les bourgmestres une concertation sérieuse afin que tout se passe bien, dans le respect des prérogatives de chacun.

Je m'étonne qu'au parlement, on n'ait jamais parlé des "spotters". Il s'agit de policiers qui ont une bonne connaissance du milieu dans lequel ils agissent ou interviennent. Ils ont une connaissance qui n'est pas fondée sur les opinions de ceux qu'ils observent, mais sur leur comportement. Certains sont susceptibles de créer une perturbation de l'ordre public. Un hooligan a une entière liberté d'expression mais il n'a certainement pas le droit de faire de la casse dans nos villes, dans nos villages et dans nos stades. Les "spotters" qui viendront pour l'Euro 2000 communiqueront leurs informations à

nos services de manière à éviter que des actes de violence et des perturbations de l'ordre public soient commis. Dans ce cas-ci, il ne s'agit que de cela et il faut être d'une grande mauvaise foi pour y voir autre chose.

De voorzitter : Collega's, wij moeten besluiten. Aangezien het parlement het laatste woord heeft, geef ik elke spreker nog de kans zeer kort te repliceren.

De heer Francis Van den Eynde (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik heb naar uw uitleg in verband met de spotters geluisterd. U zegt dat gekeken wordt naar mensen die een bepaald gedrag vertonen. Waarom werd Guido Tastenhoye, zonder iets te hebben misdaan en zonder ooit voor om het even wat te zijn opgepakt, twintig minuten vóór de feiten aangehouden ?

Ik zal u zelf het antwoord geven. De reden is dat hij een parlamentslid voor het Vlaams Blok is. Hij werd aangehouden op basis van zijn politieke overtuiging en dat is niet democratisch.

De heer Danny Pieters (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik richt mij meer speciaal tot u om mijn verbazing uit te drukken over het feit dat de vraag die wij beleefd stelden als kwaadaardig wordt beschouwd en van slechte trouw zou getuigen. Bovendien werden die vragen door de minister niet eens beantwoord.

Mijnheer de minister, handhaaft u uw uitspraak als zou de vraag met een kwaadaardig opzet zijn gesteld en bent u werkelijk van mening dat het voor parlementsleden gemakkelijk is om vanuit hun bank kritiek te uiten op bepaalde feiten ? Is dat dan uw visie over de rol die parlementsleden vervullen of ontsnapten die opmerkingen u in de hitte van de strijd ?

Graag hoorde ik uw reactie in dat verband, want voor mij is het belangrijk te weten hoe u staat ten aanzien van het parlement.

M. Antoine Duquesne, ministre : Les parlementaires appliquent, selon leur conscience et en prenant leurs responsabilités, leurs droits constitutionnels. C'est un fait que je respecte infiniment. Dans le même esprit, je vous demande de bien vouloir respecter les déclarations faites par un ministre.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

L'interpellation n° 289 de Mme Joëlle Milquet est reportée à une date ultérieure.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Tony Smets en Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toe te kennen compensaties aan gemeentemandatarissen bij inkomensverlies" (nrs. 1226 en 1258)

Questions orales jointes de MM. Tony Smets et Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "l'octroi des compensations aux mandataires communaux en cas de perte de revenus" (n°s 1226 et 1258)

De heer **Tony Smets** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, artikel 12, paragraaf 1bis van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat het presentiegeld van een gemeenteraadslid die een inkomen geniet, bijvoorbeeld onder de vorm van een wedde of pensioen, kan worden aangevuld met een bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, weliswaar indien de mandataris daarom zelf verzoekt.

De som van het presentiegeld, aangevuld met het bedrag ter compensatie van het inkomensverlies, mag evenwel niet hoger zijn dan een schepenwedde van een gemeente met 50 000 inwoners.

Artikel 19, paragraaf 1 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat eenzelfde compensatie kan worden toegekend aan burgemeesters en schepenen van gemeenten met minder dan 50 000 inwoners. Deze wijzigingen aan de gemeentewet werden op 4 mei 1999 aangebracht. Het koninklijk besluit dat de wijze van uitvoering van deze compensatie dient te regelen, is tot op heden nog niet uitgevaardigd. Gelet op de steeds dichterbij komende gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober, vragen heel wat kandidaat-gemeentemandatarissen zich af waar zij aan toe zijn. Zij hopen bovendien dat het noodzakelijke koninklijk besluit nog vóór de hernieuwing van de gemeenteraden een feit zal zijn.

Mijnheer de minister, ten eerste, wat is de reden van het uitblijven van het koninklijk besluit dat de compensatie van het inkomensverlies voor gemeentemandatarissen moet regelen ?

Ten tweede, is dit koninklijk besluit reeds in voorbereiding ?

Ten derde, wanneer mag de publicatie ervan worden verwacht ? Zal dit nog gebeuren vóór de komende gemeenteraadsverkiezingen ?

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals collega Smets reeds verklaarde, werd het statuut van de lokale mandataris op het einde van de vorige legislatuur gevoelig verbeterd door de wetten van 4 mei 1999.

De uitvoeringsbesluiten voor een aantal sociale maatregelen laten echter op zich wachten. Ik heb u hierover reeds op 5 oktober 1999 een vraag gesteld in deze

commissie. Toen antwoordde u dat u hoopte het koninklijk besluit in verband met de vervangingsinkomens snel te kunnen uit te vaardigen. Ondertussen komen de gemeenteraadsverkiezingen met de dag dichterbij.

Ik heb vastgesteld dat, sinds het indienen van deze vraag, door het kabinet van de Vlaamse minister Johan Sauwens in een persmededeling hierover enkele opmerkingen worden geformuleerd. Ik citeer : "De Vlaamse minister dringt er onder meer op aan dat de nodige uitvoeringsbesluiten worden getroffen, zowel wat vakantie- en eindejaarspremie betreft, als wat het statuut van de niet-beschermde personen betreft, meer bepaald de schepenen en burgemeesters."

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken betreffende de uitvoering van de wettelijke bepalingen die ten eerste een compensatie voor het verlies van vervangingsinkomen mogelijk maken, ten tweede een bescherming invoeren voor de niet door RSZ beschermde uitvoerende lokale mandatarissen en ten derde een vakantie- en eindejaarspremie mogelijk moeten maken ? Ik focus me vooral op het eerste punt met name de compensatie voor het verlies van een vervangingsinkomen. De minister heeft immers beloofd om dit zeker vóór de gemeenteraadsverkiezingen te regelen.

Ik heb nog een laatste vraag over deze problematiek. Welke specifieke bepalingen zullen in deze uitvoeringsbesluiten worden opgenomen ? Ik heb het specifiek over de mandatarissen die genieten van een vervangingsinkomen en daarop eventueel worden bestraft indien ze nadien terugvallen op dat systeem. Zal dat wettelijk worden geregeld ?

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de compensatie van het inkomensverlies betreft mag de gemeente, krachtens de artikelen 12 § 1 bis en 19 § 1 van de nieuwe gemeentewet zoals gewijzigd door de wet van 4 mei 1999, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning, de presentiegelden van het gemeenteraadslid verhogen of de wedde verhogen van de burgemeesters en schepenen die andere wedden, pensioenen, vergoedingen of wettelijke of reglementaire toelagen ontvangen met een bedrag dat bestemd is om het inkomensverlies te compenseren van de betrokkenen omwille van het cumuleren van deze wedden en vergoedingen voor zover de betrokken mandataris daar zelf om verzoekt.

Op 26 januari 2000 heeft de Raad van State advies uitgebracht over het ontwerp van koninklijk besluit dat mijn administratie heeft opgemaakt teneinde de uitvoeringsmodaliteiten van deze bepaling vast te stellen. Het aan het advies van de Raad van State aangepaste besluit zal eerstdaags aan het Staatshoofd ter onderte-

Antoine Duquesne

kening worden voorgelegd. Ik hoop dat het binnen de 15 dagen in het Belgisch staatsblad kan worden gepubliceerd. Ik moest op het advies van de Raad van State wachten.

Overeenkomstig de wet waarop het is gebaseerd en die op 1 augustus 1999 in werking is getreden, bevat het ontwerpbesluit een bepaling volgens welke de bedoelde mandatarissen een aanvraag in die zin bij de gemeente kunnen indienen met ingang van 1 augustus 1999.

En ce qui concerne la protection sociale des mandataires locaux qui n'ont d'autre activité professionnelle que celle liée à l'exercice de leur mandat, l'article 19, § 4 de la nouvelle loi communale, y inséré par la loi du 4 mai 1999 visant à améliorer le statut pécuniaire et social des mandataires locaux, dispose que si les bourgmestres et échevins ne sont pas couverts par le régime de sécurité sociale en vertu d'un autre statut social ou professionnel, ils sont soumis au régime de la sécurité sociale des travailleurs liés par un contrat de louage de travail et aux dispositions d'application à celui-ci, à l'exception du régime qui régit les pensions.

La même disposition précise que le Roi arrête les modalités nécessaires à son exécution.

Comme je l'ai déjà précisé en réponse à une question orale que le député Vanpoucke m'a posée le 5 octobre 1999, le ministre des Affaires sociales, qui a également contresigné la loi précitée sous le précédent gouvernement, est compétent pour arrêter ces mesures d'exécution.

Sous la précédente législature, l'administration du ministère des Affaires sociales a établi un projet d'arrêté royal relatif à cet objet. Cet arrêté tend à soumettre les bourgmestres et échevins visés par l'article 19, § 4 précité de la nouvelle loi communale au régime de l'assurance obligatoire contre la maladie ou l'invalidité ainsi qu'au régime de l'emploi et du chômage des travailleurs salariés.

Encore récemment, j'ai écrit à mon collègue des Affaires sociales afin de lui demander s'il pouvait se rallier à ce projet d'arrêté établi par son administration. Jusqu'à présent, je n'ai pas obtenu de réponse et c'est pourquoi je lui adresserai un rappel faisant référence à votre insistance justifiée.

Suivant les informations qui ont été communiquées par l'administration du ministère des Affaires sociales à la fin de la précédente législature, ce projet d'arrêté devra, quoi qu'il en soit, parcourir toute une filière. Il devra en effet être soumis successivement à l'avis de l'Inspection des finances - laquelle devra se prononcer sur l'incidence budgétaire de la mesure -, au Conseil national du travail, au Conseil des ministres et enfin au Conseil d'Etat.

En ce qui me concerne, je mets tout en oeuvre, en concertation avec mon collègue des Affaires sociales, pour que cette procédure puisse aboutir dans un délai aussi rapproché que possible.

Sur le point du pécule de vacances et de la prime de fin d'année des mandataires locaux, la loi précitée du 4 mai 1999 a reconnu formellement aux bourgmestres et aux échevins le droit à un pécule de vacances et à une prime de fin d'année, ce qui a été consacré par un § 1er bis nouveau inséré à l'article 19 de la nouvelle loi communale.

Cette disposition entre en vigueur le 8 octobre 2000 de sorte qu'elle sera d'application à partir des élections qui se tiendront à cette date. Les mandataires locaux issus de ces élections seront donc les premiers à en bénéficier.

Il appartient au Roi de prendre un arrêté portant exécution de cette disposition. Cet arrêté est actuellement en préparation au sein de mon administration. Il sera soumis prochainement à l'avis du Conseil d'Etat et pourra donc être mis en application à partir de l'an 2001.

Enfin, quelle est l'incidence du projet d'arrêté royal visé au point 1, relatif à la compensation de la perte de revenus, sur le régime de la pension ou de la prépension ?

Monsieur Vanpoucke, le conseiller, le bourgmestre ou l'échevin prépensionné ou pensionné qui se sera vu octroyer par le conseil communal une majoration de son jeton de présence ou de son traitement de mandataire afin de compenser la perte de revenus qu'il subit par suite de la réduction ou de la suppression de sa pension ou prépension, sera soumis à la fin de son mandat au régime de pension ou de prépension qui lui était applicable avant qu'il ne cumule sa pension ou prépension avec son revenu de mandataire.

Il lui appartiendra à cette fin, cela va de soi, d'aviser la caisse de pension dont il relève qu'il a été mis fin à son mandat.

Monsieur Vanpoucke, si vous souhaitez obtenir de plus amples informations sur ce point précis de même que sur la problématique des cumuls dont vous avez fait état, je vous invite à vous adresser à mon collègue des Affaires sociales et des Pensions, compétent en cette matière. Mais voici déjà les principes dont je peux vous faire part.

De heer **Tony Smets** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat de minister van Sociale Zaken nog niet heeft geantwoord aan de minister van Binnenlandse

Daniël Vanpoucke

Zaken, maar ik wil alvast de minister van Binnenlandse Zaken bedanken voor zijn uitvoerig antwoord op mijn vragen en in het bijzonder voor de regeling van de compensatie voor het verlies van de vervangingsinkomens.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Ludo Van Campenhout aan de minister van Binnenlandse Zaken over "base-jumping" (nr. 1228)

Question orale de M. Ludo Van Campenhout au ministre de l'Intérieur sur "la pratique du 'base-jumping'" (n° 1228)

De heer **Ludo Van Campenhout** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb een ongewone vraag, maar het gaat ook over een ongewone sport, namelijk het base-jumping. Dit is een sport waarin men vanaf een hoog gebouw, dat bij voorkeur nog niet te hoog is, springt met een parachute. Dit gebeurt slechts met één parachute. Wanneer deze dus niet zou opengaan, is de sprong per definitie fataal.

Deze sport wordt in ons land beoefend in een wettelijk vacuüm. Het is een trend die uit de Verenigde Staten is overgewaaid, maar aan geen enkele wettelijke normering inzake veiligheid onderworpen is. Er zijn geen minimumhoogten vastgelegd, noch materiaalcontrole. In Duitsland heeft men deze sport wel gereguleerd. De beoefenaars in België verkeren in het ongewisse of politie of rijkswacht hun materiaal zou kunnen aanslaan en of ze bekeurd zouden kunnen worden wegens openbare ordeverstoring of braak.

Ik wou u daarom enkele concrete vragen stellen. Is deze sport volgens de huidige wetgeving in België verboden? Komt de openbare orde in gevaar wanneer er in woonkernen gesprongen wordt? Wordt er bij vaststelling door politie of rijkswacht repressief opgetreden door middel van boetes of het aanslaan van materiaal? Zijn er tot nu toe meldingen gemaakt van ongelukken? Ik neem aan van niet, want dat zou per definitie nogal spectaculair zijn. Voorziet de minister in een wettelijk optreden om base-jumping te organiseren, bijvoorbeeld bij evenementen?

Indien uw antwoord op voorgaande vraag positief was, denkt u dan aan veiligheidsvoorschriften en keuring van het materiaal door de overheid zoals in Duitsland het geval is?

- Voorzitter : de heer **Tony Smets**

Minister **Antoine Duquesne** : Mijnheer de voorzitter, collega Van Campenhout, tot op heden is er geen enkele specifieke reglementering in deze materie.

Als de activiteit georganiseerd wordt, valt ze onder de wet op de veiligheid van de consument, de wet van 25 februari 1994 in verband met de georganiseerde dienstverlening.

A l'occasion de l'exercice de ce sport - c'est comme cela que vous le nommez -, l'ordre public et plus spécialement la sécurité publique peut, le cas échéant, être mis en danger lorsqu'il se déroule sans qu'une attention particulière soit portée à la localisation, au moment ou au matériel. Il ne semble pas opportun de faire la distinction entre différentes catégories de lieux étant donné que chaque lieu présente son propre risque pour la sécurité.

Er zijn reeds verschillende gevallen bekend waarin van gebouwen, monumenten of pylonen werd gesprongen met een parachute. Enkel toen drie mensen van het Brugse belfort zijn gesprongen kon de politie tussenbeide komen. Toen de betrokkenen wilden vluchten werden ze opgepakt door agenten van de Brugse motorbrigade. Aangezien zij juridisch gezien geen strafbaar feit pleegden, kon er tegen het base-jumpen op zich niet worden opgetreden en dienden de betrokkenen na verhoor te worden vrijgelaten. In het geval van de IJzertoren bestond alleen de mogelijkheid om op te treden tegen het bedrieglijk binnendringen in een gebouw. Aangezien het IJzerbedevaartcomité geen klacht heeft ingediend tegen de base-jumpers, wordt er door het gerecht niet opgetreden. Zo lang er geen specifieke overtreding wordt gepleegd om op de plaats van de sprong te komen kan de gerechtelijke overheid niet tussenbeide komen.

Op deze vraag kan ik u geen antwoord geven. De bevoegdheid om te antwoorden op uw vraag ligt bij de minister van Volksgezondheid.

Je n'ai, en tant que ministre de l'Intérieur, aucune compétence pour régler le base-jumping. Il s'agit d'une compétence du ministre des Affaires économiques et du ministre ayant la protection de la consommation dans ses attributions. En ce qui concerne l'organisation d'événements locaux, le bourgmestre est compétent. Lorsqu'il estime que l'ordre public est en péril, il a, selon la nouvelle loi communale, la compétence d'interdire le base-jumping. Ceci n'est évidemment possible que lorsqu'il est prévu de l'organisation d'un tel saut.

Etant donné ce que je viens de vous dire sur la compétence du bourgmestre, je ne peux pas répondre à votre sixième question.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de geplande interpolitiezones Westkust-Middenkust" (nr. 1233)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "les zones interpolices prévues pour la côte occidentale et centrale" (n° 1233)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb deze vraag overgenomen van mijn collega Van Hoorebeke die jammer genoeg een ongeval heeft gehad en enkele maanden afwezig zal zijn. Hij had deze vraag reeds enige tijd geleden ingediend.

Het gaat over de vorming van de IPZ tussen de gemeenten Nieuwpoort, Koksijde en De Panne. Daarnaast bestaat blijkbaar ook een voorstel om een gerechtelijk kanton op te richten met zetel te Diksmuide en Nieuwpoort. De gemeenten Diksmuide, Nieuwpoort, Houthulst, Koekelare en Middelkerke zouden onder dit kanton ressorteren.

De betrokken besturen vragen zich af of het niet logischer en meer opportuun zou zijn om één IPZ te maken met Nieuwpoort en Middelkerke. Het gaat hier om twee aanpalende gemeenten waarvan zowel politie als rijkswacht - zowat 150 manschappen in totaal - elkaars territorium heel goed kennen.

Sommige gemeenten van Middelkerke zijn door hun ligging zelfs sneller te bereiken door de politie en rijkswacht van Nieuwpoort dan door deze van Middelkerke zelf. Lokale verantwoordelijken zijn dan ook van mening dat dit een zeer goed werkende IPZ zou zijn. De gemeenten Koksijde, De Panne en Adinkerke zouden ook een IPZ kunnen vormen met een voldoende aantal politiemensen en rijkswachters.

Sommigen vragen zich trouwens af hoe de rijkswacht en de politie van Nieuwpoort tijdens de drukke vakantieperiode de gemeenten De Panne en Adinkerke - op zowat 20 kilometer afstand - zullen kunnen bereiken. Het gaat trouwens om gemeenten die door hen minder gekend zijn. De burgemeester, het politiekorps en de rijkswacht van Nieuwpoort zouden de IPZ Nieuwpoort-Middelkerke heel erg genegen zijn. Gezien de uitbreiding van het gerechtelijke arrondissement Veurne met de nieuwe kantons Veurne, Diksmuide en Nieuwpoort lijkt dit mij overigens een zeer logische oplossing. Ik had graag het standpunt van de minister terzake gekend.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je remercie Mme Brepoels de transmettre à M. Van Hoorebeke mes vœux de prompt rétablissement. Il me manquera le mardi car c'est un habitué des questions. Je suis soulagé de ne pas avoir dû veiller à sa sécurité puisqu'il était à l'étranger.

Artikel 9 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, bepaalt dat bij de indeling van het grondgebied in politiezones de grenzen van de gerechtelijke arrondissementen worden gerespecteerd.

Het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek zoals gewijzigd bij de wet van 25 maart 1999 bepaalt dat Oudenburg, Gistel, Middelkerke en een deel van Oostende samen een gerechtelijk kanton vormen behorend tot het gerechtelijk arrondissement Brugge. Nieuwpoort, Veurne, Alveringem, De Panne en Koksijde vormen eveneens een gerechtelijk kanton en maken deel uit van het gerechtelijk arrondissement Veurne. De commissie voor de Justitie heeft een amendement tot wijziging van de gerechtelijke kantons in deze regio niet aangenomen.

Omdat Nieuwpoort en Middelkerke tot een verschillend gerechtelijk arrondissement behoren, is het uitgesloten dat deze twee gemeenten samen een politieke zone vormen.

Ik vestig uw aandacht erop dat de betrokken gemeenten én de gouverneur akkoord gaan met de door mij voorgestelde indeling met enerzijds de zone Nieuwpoort-De Panne-Koksijde en, anderzijds, de monocommunale zone Middelkerke.

Ik ben ervan overtuigd dat beide zones zich derwijze zullen kunnen organiseren dat de basispolitiezorg in al haar aspecten op een adequate manier zal kunnen worden uitgevoerd. Wat het concrete probleem betreft, kan een gedeconcentreerde organisatie van de interventieploegen een oplossing bieden.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik betreur dat de commissie voor de Justitie van deze praktische problemen niet op de hoogte was op het ogenblik dat ze de wijziging van de gerechtelijke kantons niet heeft aanvaard. Dat is alleen maar een vaststelling van dit ogenblik.

Volgens de informatie die mij werd verstrekt moet die wetswijziging nog in plenaire vergadering worden behandeld. Op dat ogenblik kan er dan nog over worden gepraat.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Aangezien de heer Francis Van den Eynde niet aanwezig is, vervalt zijn mondelinge vraag nr. 1283.

Mondelinge vraag van mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de hulpverlening naar aanleiding van de overstromingen die zich hebben voorgedaan eind december 1999 en begin januari 2000 in de provincie Oost-Vlaanderen" (nr. 1234)

Question orale de Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Intérieur sur "l'assistance à l'occasion des inondations de fin décembre 1999 et début janvier 2000 dans la province de Flandre orientale" (n° 1234)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik denk dat de voorbije weken reeds veel gezegd is over de overstromingen die zich eind vorig jaar hebben voorgedaan in de provincie Oost-Vlaanderen. Het gaat hier vooral over de provinciale hulpverlening die op dat ogenblik tot stand kwam. Hierop werd nogal wat kritiek geuit, onder meer op het laattijdig optreden van de hulpdiensten en op de spreiding van de noodzakelijke hulpverlening. Ik wou daarover graag enkele vragen stellen aan de minister.

Mijnheer de minister, werd de provinciale hulpverlening onder leiding van de gouverneur geëvalueerd door uw diensten ?

Werd aan de bevoegde burgemeesters van de getroffen gemeenten gevraagd een verslag op te maken over het verloop van de hulpverlening ? Hierop werd immers kritiek geformuleerd.

Werd de Civiele Bescherming ingeschakeld ? Zo neen, waarom niet ? Ik vraag hetzelfde wat de diensten van het leger betreft.

Tot slot, indien blijkt dat de hulpverlening niet optimaal verlopen is, kunnen de nodige maatregelen getroffen worden om dit euvel in de toekomst te verhelpen ?

Indien u mij toestaat, mijnheer de minister, wil ik het ook nog even hebben over een persbericht over diezelfde overstromingen dat gisteren verschenen is. Men stelt dat u vrijdag zou willen voorstellen aan de Ministerraad om die overstromingen toch te erkennen, ondanks het negatieve advies van het KMI en het bezwaar van Financiën. Enkele weken geleden hebt u inderdaad gezegd dat u hierover zou overleggen met de minister van Begroting, de heer Vande Lanotte. Ik zou graag weten wat het resultaat van dit overleg is.

Zal u hetzelfde ondernemen voor de andere overstromingen die vorig jaar ook veel schade hebben berokkend ? Ik denk vooral aan de overstromingen van begin juli in Zuid- en Oost-Limburg en in een deel van Luik. De inwoners leven er nog steeds in de grootste onzekerheid aangaande een mogelijke erkenning. Ik denk ook aan de tornado van midden augustus vorig jaar in Doornik en Vlaams-Brabant, en uiteraard ook die van Gent.

Ik heb immers ook begrepen dat u de criteria, die in 1986 en 1987 door de Ministerraad waren vastgesteld, wenst te evalueren. De Ministerraad zou in ieder geval beslist hebben ze opnieuw te bekijken. Misschien kan u hierover ook iets zeggen.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, madame, j'ai déjà répondu à toutes ces questions à de nombreuses reprises. Vos premières questions m'ont notamment déjà été posées, et ce exactement dans les mêmes termes que les vôtres, par M. Van Hoorebeke. Je vous renvoie donc à la réponse que j'ai donnée le 23 février dernier.

Ik wil echter graag mijn antwoorden herhalen.

Ten eerste, de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen heeft de coördinatie van de operaties van fase 3 van het rampenplan op zich genomen vanaf maandagmorgen 27 december 1999. De operaties werden tijdens de bijeenkomst van 1 februari 2000 van de provinciale veiligheidscel, bestaande uit de vertegenwoordigers van de interventiediensten, geëvalueerd. Ik heb een verslag van deze vergadering opgevraagd bij de provinciegouverneur.

Ten tweede, bij de aanvang van de coördinatie door de provinciegouverneur werd wel aan elk gemeentebestuur gevraagd welke de noden waren en of er eventueel hulp vanuit de niet getroffen gemeenten kon worden toegezegd. Een aparte bevraging van de burgemeesters naar het verloop van de hulpverlening werd niet georganiseerd.

Ten derde, de civiele bescherming werd door de provinciegouverneur opgeroepen vanaf 26 december 1999 voor diverse pompwerken en het aanleggen van zandzakjes.

Ten vierde, het leger werd door de provinciegouverneur op maandag 27 december 1999 opgevorderd.

Ten vijfde, de gouverneur deelde mij mee dat verschillende gemeentebesturen na afloop hun waardering hebben laten blijken voor zijn initiatief tot bevraging bij de aanvang van de crisis. Ik bezit een kopie van enkele van deze brieven. Het spreekt uiteraard voor zich dat bij dergelijke overstromingen de hulp niet overal tegelijk kan worden verstrekt en dat er prioriteiten moeten worden gesteld.

De plus, je vous ai dit que je comptais présenter au gouvernement des propositions visant à reconnaître comme calamités les intempéries que vous venez d'évoquer.

L'IRM n'a pas émis un avis négatif mais plutôt nuancé à ce sujet.

Antoine Duquesne

Je vous ai dit qu'à l'occasion du Conseil des ministres, j'espérais recevoir un avis favorable du ministre du Budget, avis que je n'ai pas encore reçu. Il est vrai que ce point était inscrit à l'ordre du jour du dernier conseil, mais, ce jour-là, je devais me trouver à Lisbonne pour assister au Conseil européen des ministres de l'Intérieur. La discussion de ce point a donc été reportée et figurera à l'ordre du jour du prochain conseil.

En ce qui concerne la révision des critères, j'ai déjà dit que le gouvernement avait marqué son accord sur un projet de loi présenté par le ministre des Affaires économiques qui tente à substituer au régime actuel un système d'assurance obligatoire. Par conséquent, le fonds des calamités n'aura plus qu'un champ d'intervention tout à fait subsidiaire. C'est donc en fonction de ce nouvel élément qu'il faudra revoir son fonctionnement.

Ma proposition initiale de révision des critères se situait dans le cadre du maintien de la législation actuelle. A partir du moment où des modifications lui sont apportées, passant ainsi à un système d'assurance obligatoire, c'est l'ensemble de la problématique qui doit être revu. Mais je pense que ce nouveau système d'assurance obligatoire permettra de mieux répondre aux attentes des citoyens en la matière.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, legt u de Ministerraad van volgende vrijdag alleen de overstromingen van einde vorig jaar voor of de vier overstromingen van vorig jaar in de verschillende streken ?

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Je dois revoir mon dossier pour le Conseil des ministres. Mais en tout cas, j'avais déjà répondu pour les quatre inondations dans la région de Liège, dont l'une s'est déroulée dans une commune proche de la mienne.

De toute manière, mon souci est de soumettre l'ensemble de ces dossiers au Conseil des ministres.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Ordre des travaux

Regeling van de werkzaamheden

La question orale n° 1235 de M. Jean-Jacques Viseur est retirée.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heren Pieter De Crem en Filip De Man aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen" (nrs. 1268 en 1294)

Questions orales jointes de MM. Pieter De Crem et Filip De Man au ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume" (n°s 1268 et 1294)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u bezocht op 1 maart jongstleden het secretariaat van de regularisatiecommissie, waar meer dan 32 000 dossiers zouden zijn toegekomen voor ongeveer 50 000 personen. Op 3 maart heeft de Ministerraad het koninklijk besluit genomen voor de aanstelling van de leden van de kamers van deze commissie. Ze kan dus beginnen met de behandeling van de massale aanvragen. Vooraleer ze van start gaat, is het misschien goed dat een aantal onduidelikheden worden opgelost.

Het aantal dossiers en personen zijn gekend. Mijnheer de minister, kunt u ook een overzicht geven van de nationaliteit van de aanvragers en van hun verblijfplaats, opgedeeld per provincie ? Is de vaststelling correct dat meer dan de helft van de regularisatiedossiers die in Vlaanderen werden ingediend uit de stad Antwerpen komen ?

Hoeveel personen hadden nog een dossier lopen binnen de oude regularisatieprocedure, die volgens de rondzendbrief van december 1998 van toepassing is ? Hoeveel onder hen kozen voor de nieuwe procedure ? Hoe werd de taal voor de procedure vastgelegd ? Is dat gebeurd volgens het gewest waar de aanvraag werd ingediend of heeft de vrije keuze van de aanvragers daarin een rol gespeeld ? Welke leden werden aangewezen en op basis van welke criteria om in de kamers van de commissie te zetelen ? Van welke NGO's werden kandidaten afgevaardigd ? Waarom werden er 5 Franstalige en slechts 3 Nederlandstalige kamers geïnstalleerd ? Sedert het indienen van mijn vraag is daaromtrent reeds heel wat gebeurd. Via een gunstige wind is de samenstelling van de Franstalige kamers mij bekend geworden. Er zijn twee door het Staatshoofd te ondertekenen documenten. De eerste minister zal worden belast met de uitwerking ervan. Het bijzondere is dat op de Franstalige lijst - we hebben het ook via de pers vernomen - zowel de magistraten als de advocaten worden gecatalogeerd per kleur. Het is een unicum in dit land dat magistraten een kleur krijgen toebedeeld wanneer zij een functie krijgen in het kader van het ambt dat zij bekleden. Dat heeft natuurlijk niets te maken met de levensbe-

Pieter De Crem

schouwelijke overtuiging van die mensen, maar het toont aan dat wij zijn geëvolueerd naar een politiek bestel waarin magistraten een partijkaart krijgen. Ik vraag mij trouwens af of men een dergelijk document aan het Staatshoofd kan voorleggen. Ik meen dat de vorige vorst een analoog document voor een aantal benoemingen ooit manifest heeft geweigerd.

Er is ook een Nederlandstalige rol. Het was punt B.18 op de Ministerraad. Het is niet mijn taak de aanhorigheid van de magistraten of van de advocaten na te gaan. Dat is ondertussen trouwens gebeurd door anderen. Wel is het duidelijk dat hier een belangrijke vorm van cliëntelisme wordt toegepast door de coalitiepartners in deze regering.

Mijnheer de minister, ik had graag uw reactie gehad, niet zozeer op het feit dat die lijst bestaat, maar wel op de vraag of dat volgens u oorbaar is en samenvalt met een aantal principes die deze coalitie wil huldigen.

De heer Franceus werd bij de Raad van State weggehaald om de leiding van de diensten van deze commissie op zich te nemen. Op basis van welke criteria werd de heer Franceus in deze functie benoemd ?

Werd de procedure reeds opgestart om de belangrijke functie van administrateur-generaal bij de Raad van State opnieuw op te vullen ?

Hoe zal de minister deze benoeming aanpakken in het kader van de NPC, de nieuwe politieke cultuur, en de principes van objectivering van de benoemingen die worden gehuldigd in de hervormingsplannen van de regering voor het openbare ambt ?

De heer Franceus heeft onmiddellijk laten verstaan dat de dossiers pas afgehandeld zullen zijn in de lente van 2001. Doelde hij daarmee op de afhandeling door het secretariaat of door de commissie in zijn geheel, dus ook door de kamers ? Dit is een niet onbelangrijk onderscheid.

Kan de minister bevestigen dat de dossiers inderdaad volledig zullen afgehandeld zijn in de lente van 2001 ? Hoeveel personeelsleden zullen er dan ook in totaal op het secretariaat van de commissie tewerkgesteld worden en welk niveau ?

Er werd geopteerd om eerst de dossiers van de ernstig zieken te behandelen. Welke dossiers zullen nadien de voorkeur krijgen ? Ondertussen is daaromtrent al een verduidelijking ontstaan. Het ligt ook in het verlengde van een vraag die ik nadien nog zal stellen. Immers, de dossiers van de ontheemde Kosovaren die ondertussen al in een regularisatieprocedure zitten, zouden bij voorrang behandeld worden.

Werden de mensen die een aanvraagformulier kwamen ophalen, maar nooit een dossier indienden, opgespoord met het oog op een eventuele uitwijzing ? Is daarvoor een categorisering gebeurd ?

Ten slotte, de bottom line van deze hele regularisatie-operatie, is er de problematiek van de eenmaligheid waarop u, samen met de regering, steeds op gehamerd hebt, los van het feit dat er nu twee procedures lopende zijn. Er is de procedure op basis van de wet van 1980 uitgelegd door de omzendbrief van 1998 en de eenmaligheid van deze procedure, waaraan wij altijd hebben getwijfeld. Wij hebben gezegd dat dit het startsein zou zijn voor regelmatig terugkerende regularisatie-procedures.

Burgemeester Detiège van Antwerpen, die via haar SP-lidmaatschap nog altijd deel uitmaakt van de federale coalitie, heeft in een recent interview in De Morgen gezegd - ze vroeg het zich af en gaf zelf het antwoord - dat de operatie in de toekomst nog zal moeten herhaald worden. Is de regering eensgezind over het eenmalige karakter van deze operatie nu haar eerste doelstelling, met name de inventarisatie, is afgewerkt ?

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal een licht herwerkte versie brengen van mijn interpellatieverzoek van half februari. Vorige maand heb ik terzake een interpellatieverzoek ingediend, vóór de commissie voor de regularisaties was ingesteld. Daarom heb ik die interpellatie uitgesteld tot na de krokusvakantie.

Ondertussen hebben we tot onze ontsteltenis kunnen vaststellen dat de nieuwe politieke cultuur, die de regering zou belijden, blijkbaar helemaal niet wordt beleden. Integendeel, men verkracht het eigen regeerakkoord door politieke benoemingen op een onvoorstelbaar onbeschaamde wijze door te duwen. Bij het begin van deze legislatuur beloofde men een coalitie die het allemaal op een propere, open en deugdzame manier zou doen. Nu krijgen we een klein berichtje van de regering waarin men verklaart dat de commissie is samengesteld en dat er vijf Franstalige en drie Nederlandstalige kamers zijn. Hiermee is de kous af. Spijtig genoeg voor u, mijnheer de minister, blijkt er een document te bestaan waarin zeer duidelijk wordt bewezen dat u de nieuwe politieke cultuur compleet aan uw laars veegt.

De politisering van het regularisatiebeleid is een nieuwigheid. Het is als het ware het laatste stadium in de waanzin van de politieke benoemingen die dit land reeds decennia lang teisteren. Bovendien is de zaak ook een beetje communautair getint. De Franstaligen durven hun lijstje onbeschaamd te publiceren. Ecolo, PS en PRL worden erop vermeld. Hun onbeschaamdheid kent dus

Filip De Man

geen grenzen. De Vlamingen zijn nog wel een beetje beschaamd. Zij doen het hypocrieter. Zij vermelden de partijen niet naast de namen van de Vlaamse vertegenwoordigers.

Mijnheer de minister, is die notificatie afkomstig van de kabinetschef van de eerste minister? Is dit een onvervalst document, waarin de aangeduide magistraten en advocaten inderdaad een politiek etiket opgekleefd hebben gekregen? Wie heeft dat op het document vermeld? Ik neem aan dat het geen fout van een secretaresse is.

In mijn oorspronkelijk interpellatieverzoek had ik een aantal vragen gesteld over de derde categorie, de NGO's. Zijn er daar ook bepaalde afwegingen gebeurd? Ik heb het nu niet over partijpolitiek, maar over andere afwegingen. Kunt u mij bijvoorbeeld de rol van de vakbonden uitleggen? Welke NGO's zijn hierin vertegenwoordigd? Tot nu toe kan ik alleen vaststellen dat men hier een soort van etnische verdeling heeft doorgevoerd. Er zijn Vlamingen en Franstaligen bij, maar er zitten ook een paar Joden in. Er zit zelfs een zekere mijnheer Jafi Abder in; dat zal waarschijnlijk de Noord-Afrikaan van dienst zijn. Kunt u mij zeggen welke NGO's kandidaten hebben afgevaardigd voor die kamers?

Mijnheer de minister, een aantal van mijn oorspronkelijke vragen kan ik gemakkelijk laten vallen, aangezien u ondertussen zo open bent geweest om een aantal cijfers en dergelijke mee te delen.

Toch zijn er belangrijke vragen overgebleven, in die zin dat er nu een jurisprudentie moet worden ontwikkeld door die diverse kamers, en die jurisprudentie zal - als we toch in een rechtsstaat willen blijven werken - toch eenvormig moeten zijn.

Als men acht kamers heeft, vijf Franstalige en drie Nederlandstalige, als men een secretariaat heeft dat de bevoegdheid krijgt om een deel van de dossiers zelf te behandelen en te beoordelen, om dan nog te zwijgen over de minister met zijn medewerkers die de zaak naar zich kan trekken en daarin kan arbitrerende, dan is de eenvormigheid van de beslissing is toch belangrijk.

Hoe kan men eenvormigheid bereiken in die tienduizenden beslissingen die nu in de komende 12 à 18 maanden moeten worden genomen? Men zal een soort stramien moeten ontwikkelen en al die beoordelaars, en dat zijn er een paar honderd in al die kamers, moeten een handleiding krijgen van wat artikel 2.1, 2.3, enzovoort inhoudt. Vandaar mijn vraag, mijnheer de minister.

Artikel 2.3 gaat over de medische dossiers die als eerste worden behandeld, wat menselijk is. De medische dossiers zullen worden beoordeeld op het criterium ernstig ziek zijn. Dat is het meest vage criterium dat men kan bedenken. Heeft men daar ergens een marge bepaald?

Gaat het over terminaal ziek zijn, lijden aan een chronische ziekte, of iets anders? Ik denk dat men daar moet borg staan voor een uniformiteit in de beslissingen van de verschillende kamers, het secretariaat, het algemeen secretariaat en uw eigen diensten.

Artikel 2.1 zal allicht de aanleiding geven tot een tweede golf van regularisaties, na de medische dossiers. Het gaat over zij die 3 of 4 jaar geleden een asielaanvraag hebben ingediend. Welk soort bewijzen zal men hier aanvaarden? Zijn de kamers daar al mee bezig? Hebt u daar al richtlijnen uitgevaardigd of is men daar in uw diensten mee bezig? Ook daar moet die eenvormigheid worden nagestreefd.

Artikel 2.2 zal dan als derde wellicht aan bod komen. Ook daar zal men moeten zien dat die vele personeelsleden allemaal op één lijn zitten. U moet dat, als jurist, ook zeker en vast nastreven.

Artikel 2.4 is de hele grote groep van de humanitaire redenen. Dat is ook bijzonder vaag. Met welke middelen zullen die duurzame sociale bindingen kunnen worden aangetoond? Welk soort bewijzen zal men aanvaarden om te rechtvaardigen men hier vijf of zes jaar illegaal heeft verbleven? Dit is een contradictio in terminis. Men moet bewijzen dat men hier was, maar men was illegaal en heeft dus op geen enkele manier een legaal bewijs kunnen bemachtigen. Artikel 9.9 van uw koninklijk besluit tot uitvoering van de wet zegt dat men kan bewijzen dat men hier een tijd illegaal verbleven heeft. Ik heb illegalen horen verklaren: "Ik heb er een foto van dat ik hier was, ik stond hier vijf jaar geleden op het marktplein". Dat is natuurlijk een iets te gemakkelijke manier om te bewijzen dat men hier vijf of zes jaar ononderbroken heeft verbleven, zoals door de wet wordt bepaald. Worden foto's aanvaard?

Kunnen imams, zoals het gerucht de ronde doet, attesten uitschrijven? Worden zij aanvaard als zijnde een officiële instantie die een dergelijk attest van vijf of zes jaar illegaal verblijf kan afleveren.

Het wordt inderdaad een beetje waanzinnig.

De voorzitter: Wilt u alstublieft uw vragen stellen?

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, ik doe mijn uiterste best om het kort te houden. Mijn vraag staat bovendien op papier en ze gaat er over of lidkaarten van privé-organisaties worden aanvaard als bewijs. Ik vind dat vrij eigenaardig.

Werden reeds valse attesten binnengebracht en dus ook ontdekt door de bevoegde controlediensten?

Nog een vraagje over de regularisatieaanvragen die tijdens het laatste weekend van januari werden binnengebracht per gewone post of als aangetekend schrijven.

Filip De Man

Mijnheer de minister, gaat u die aanvaarden of niet ? Gaat de Dienst Vreemdelingenzaken de adressen gebruiken die in de regularisatiedossiers zitten voor gevallen waarbij regularisatie niet kan ? In het Staatsblad is namelijk een koninklijk besluit verschenen dat dit mogelijk maakt voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Gaan ze dit toepassen, zijn ze er al mee begonnen ?

Mijnheer de voorzitter, dan had ik nog een hele reeks vragen aan de minister voor Maatschappelijke Integratie. Ik wil ze nu herhalen, behalve als de heer Duquesne mij nu verklaart dat die vragen toch aan minister Vande Lanotte moeten worden gesteld. Dit zou ons natuurlijk heel wat tijd besparen.

- *Voorzitter : de heer Paul Tant*

De **voorzitter** : Dit is een reden te meer om naar de minister te luisteren.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je vais essayer de répondre brièvement aux deux questions qui me sont posées. Il s'agit en réalité de 17 questions. De surcroît, je vous remercie, monsieur De Man. Vous avez été très assidu lors des discussions du projet de loi sur la régularisation qui ont été très longues, grâce à vous. Compte tenu du temps de parole réglementaire, je ne vais pas recommencer ce débat. Je vous renvoie aux documents parlementaires qui donnent des réponses claires à beaucoup de vos préoccupations.

Les pays d'origine des demandeurs sont, pour 18% d'entre eux, la République démocratique du Congo et, pour 12%, le Maroc. Viennent ensuite, dans une proportion égale ou inférieure à 5% et par ordre décroissant, la Yougoslavie, la Turquie, la Pologne, le Pakistan, l'Inde, la Roumanie. Au total, 140 nationalités ont été recensées par la commission de régularisation.

De spreiding per provincie is de volgende : Antwerpen, 5 584 - ik bevestig dat dit meer dan de helft betekent van de in Vlaanderen ingediende aanvragen; Limburg, 1 468; Oost-Vlaanderen, 1 264; West-Vlaanderen, 1 106; Vlaams-Brabant, 1 080.

Bruxelles, 19 communes : 11 464; Namur : 641; Hainaut : 1 203; Liège : 4 257; Luxembourg : 247; Brabant wallon : 496.

Près de 6 200 dossiers étaient en attente de décision sur la base de l'article 9.3; environ 4 500 d'entre eux seront traités sur la base de la loi du 22 décembre 1999.

De wet op het gebruik van de talen in bestuurszaken laat toe de taal van de procedure te kiezen : de verhouding bedraagt 2/3 Frans, 1/3 Nederlands, hetgeen verklaart dat 5 Franstalige kamers werden samengesteld tegenover 3 Nederlandstalige.

Les candidats à la commission de régularisation ont été désignés pour leurs compétences et bénéficient de la confiance du Conseil des ministres qui en a délibéré.

Le document de travail qui circule et auquel vous faites allusion ne détermine absolument pas une appartenance des uns et des autres à une formation politique, mais la préférence exprimée par les partenaires de la majorité en ce qui concerne le choix de ces personnes. Je n'ai pas l'habitude d'être hypocrite, d'autant que j'ai été le premier signataire de la proposition de loi tendant à objectiver les nominations dans la magistrature. A l'occasion de ces débats, j'ai souvent répété - nous n'aimons pas l'hypocrisie - que je ne voyais pas pourquoi les magistrats chargés d'appliquer la loi ne pouvaient pas avoir une opinion, une sensibilité. Il est très sain que dans les cours et tribunaux chargés d'interpréter la loi, on retrouve des gens qui ont leur propre opinion. On leur demande, bien entendu, de ne pas la privilégier et de faire preuve d'indépendance. Les asexués parfaits, je n'y crois guère.

Monsieur De Crem, j'ai vu hier que le procureur général d'Anvers avait été entendu par la commission de la Justice. Pas un instant, je n'ai cru que c'était un magistrat CVP qui venait s'exprimer. Pour moi, c'était le procureur général d'Anvers. Je n'ai donc aucun problème à cet égard.

Il s'agit ici d'une procédure exceptionnelle, car nous n'avons pas le dispositif qui est disponible pour la désignation des magistrats. Les magistrats nommés sont déjà en principe indépendants. C'est pourquoi je dis simplement qu'il fallait que ceux qui seraient appelés à faire le choix aient une connaissance des candidats et puissent exprimer une préférence.

Cela signifie que c'est important pour moi. J'ai en effet répété au parlement que je ferais confiance aux avis exprimés par cette commission. Je souhaite donc qu'elle fasse son travail sérieusement, ni de manière complaisante ni comme un parcours du combattant, simplement qu'elle applique de bonne foi la loi et les critères qu'elle détermine. Il a d'ailleurs fallu insister pour que des candidats se présentent car c'est une charge de travail supplémentaire et nous n'avons pas été submergés de demandes. Les ONG qui ont déposé des listes de candidats sont l'OCIF, le CIRE, le MRAX, Caritas, Vlaams Minderhedencentrum, l'Association pour le droit des étrangers, l'Aide aux personnes déplacées, le Service pour étudiants et stagiaires étrangers, le service social de Solidarité socialiste, la FGTB et la CSC. Toutes ces organisations répondaient au prescrit de la loi.

Le secrétaire de la commission de régularisation a été choisi pour son expérience en la matière et ses capacités de gestion. Il était administrateur au Conseil d'Etat et sait donc de quoi il s'agit. La procédure visant à pourvoir à son remplacement est en cours. Un appel aux candidats sera prochainement publié au Moniteur belge.

Antoine Duquesne

Il est prévu que tous les dossiers soient traités tant par le secrétariat que par les chambres pour le printemps 2001. Dans le projet initial, on avait fixé une date limite et le Conseil d'Etat nous avait indiqué que c'était peut-être imprudent parce qu'il aurait pu se trouver quelques dossiers qui n'auraient pas été traités et on se serait trouvé en présence d'un vide juridique. En principe, pour le printemps 2001, tout cela devrait être terminé. Le secrétariat est actuellement composé de 125 personnes. L'éventualité d'une augmentation des effectifs est actuellement à l'étude.

Après les dossiers basés sur le critère de la maladie grave seront traités les dossiers basés sur la durée de la demande d'asile puis ceux basés sur l'impossibilité de retour et, enfin, les dossiers basés sur les circonstances humanitaires et les attaches sociales durables. Je ne suis pour rien dans tout cela. C'est le secrétariat qui s'est organisé. Le ministre ne souhaite pas intervenir dans ces procédures.

Il n'est pas envisagé de rechercher et d'éloigner les personnes venues chercher un formulaire à la commune et ce pour plusieurs raisons. Il n'a pas été demandé aux communes de prendre les coordonnées des personnes venues retirer un formulaire. Les personnes qui ont retiré un formulaire de régularisation ne sont pas nécessairement celles qui étaient concernées à titre personnel par la régularisation. Elles pouvaient par exemple agir pour le compte de connaissances ou d'amis. D'autres personnes pouvaient être intéressées par la régularisation sans pour autant être illégales. On peut songer à des demandeurs d'asile en procédure depuis moins de trois ans ou à des étrangers ayant un titre de séjour provisoire.

Je rappelle une nouvelle fois et pour autant que de besoin, que l'opération de régularisation est unique, quels que soient les souhaits émis par les uns et les autres à titre personnel. Pour l'avenir, la réforme de l'asile doit permettre que les décisions soient rendues plus rapidement et les ordres de quitter le territoire seront exécutés, y compris en ce qui concerne les candidats à la régularisation déboutés.

Er is een reeks vragen betreffende de interpretatie van de criteria van de regularisatiewet. Ik verwijs naar de uitleg die ik verstrekt heb naar aanleiding van de parlementaire werkzaamheden. Ik herinner er bovendien aan dat deze commissie haar rechtspraak zal uitwerken en haar adviezen autonoom zal uitbrengen met naleving van de criteria van de wet. Het is wenselijk dat ze daartoe over een appreciatiebevoegdheid beschikt, waardoor kan worden vermeden dat de beslissingen tot buitengewoon onrechtvaardige situaties leiden.

J'ai précisé dans une circulaire que le délai légal de trois semaines pour l'introduction des demandes expirait le 30 janvier à minuit. La commission se prononcera sur la

recevabilité des demandes. Et pour ma part, je ne verrais pas d'inconvénient si elle devait accepter que les dernières demandes -elles ne sont pas très nombreuses- postées le week-end des 29 et 30 janvier, soient acceptées. Cette appréciation est, je le répète, du ressort de la commission.

La transmission des données à l'Office des étrangers a pour but d'empêcher l'éloignement de ceux qui ont introduit une demande de régularisation tant qu'une décision n'a pas été rendue, sauf application de l'article 5 relatif à l'ordre public, de l'article 14 relatif aux demandes ne répondant manifestement pas aux conditions ou de l'article 16 relatif aux doubles demandes, de la loi du 22 décembre 1999.

Enfin, en cas de décision négative, les personnes déboutées se verront proposer un retour volontaire. En cas de refus, elles devront être éloignées, et ce, si nécessaire, sous la contrainte.

Enfin, M. Vande Lanotte m'a demandé de vous donner la réponse suivante : "Les demandeurs de régularisation n'ont pas droit à l'aide sociale. Dans une circulaire envoyée aux CPAS le 11 février dernier, le ministre Vande Lanotte a indiqué clairement que tout comme pour les demandes de régularisation introduites sur la base de l'article 9, alinéa 3, la demande de régularisation n'ouvre pas en soi un droit à l'aide sociale à l'exception de l'aide médicale urgente prévue par la loi sur les CPAS. Le législateur a bien précisé que la régularisation était une possibilité exceptionnelle de régulariser un séjour illégal. Le but n'est donc pas d'accorder l'aide sociale à ceux qui n'en bénéficient pas autrement."

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de minister, is het mogelijk ons een kopie te bezorgen van het deel van uw antwoord op de eerste vraag, met betrekking tot de cijfers ?

De samenstelling van de commissies en de kamers zou gebeuren op basis van de bekwaamheid van de kandidaten alsook op basis van het vertrouwen dat zij genieten vanwege de regering. Zonder dit op de spits te willen drijven moet u mij toch eens uitleggen op welke wijze u de bekwaamheid terzake bepaalt. Welke parameters worden gehanteerd ?

Samen met heel wat collega's uit onze fractie werkte u mee aan het objectiveren van de benoemingen in de magistratuur. Welnu, het ware beter geweest op dat vlak niet met politieke labels te werken, want eigenlijk ondergraaft zulks het systeem van objectieve benoemingen in de magistratuur.

Voorts, mijnheer de minister, zei u dat u bij sommigen moest aandringen, hoewel er op dat vlak andere aanwijzingen bestaan. Tussen de leden van de Vaste Beroepscommissie bijvoorbeeld werd overeengekomen om alleen als plaatsvervangend lid van die fameuze kamers op te treden.

Pieter De Crem

Uw kabinet lanceerde het bericht dat er moest worden gepostuleerd. Werd het feit dat men moest aandringen misschien op die manier geïnterpreteerd? Hoe dan ook, de boodschap van het kabinet van Binnenlandse Zaken staat haaks op de mentaliteit die heerst bij de Vaste Beroepscommissie.

Het is inderdaad juist, mijnheer de minister, dat geen enkel pecuniair voordeel verbonden is aan deze benoemingen. Er wordt wel melding van gemaakt op het curriculum van betrokkenen, wat wellicht een troef inhoudt bij volgende benoemingen in de magistratuur.

Ondanks uw goede bedoelingen, mijnheer de minister, zijn wij van oordeel dat de samenstelling van deze kamers, zowel aan Franstalige als aan Nederlandstalige kant, gekleurd is en geenszins een weergave is van de maatschappij. Bovendien is het interpretatiekader met betrekking tot de rechtspraak erg troebel.

Tot slot, mijnheer de minister, nog een paar woorden over de opmerking die u gisteren tijdens de commissie voor de Justitie in de Senaat maakte omtrent de aanwezigheid en het commentaar van mevrouw Dekkers. Eigenlijk zei u het omgekeerde van wat u bedoelde, in die zin dat u niet zei dat mevrouw Dekkers aanwezig was in haar hoedanigheid van procureur-generaal, maar wel in haar hoedanigheid van voormalig kabinetschef van een CVP-minister en dat zij bijgevolg ook het label droeg van christen-democraat. Wellicht lopen er dan heel wat CVP'ers rond in Franstalig België. Immers, wat mevrouw Dekkers gisteren tijdens de commissie voor de Justitie in de Senaat naar voren bracht, was unisono - en zo mogelijk nog meer in Franstalig België - wat het afschieten en begraven van het project inzake het snelrecht betreft.

Wij zullen de zaak hoe dan ook van kortbij volgen.

Ik vermoed, mijnheer de minister, dat u uw standpunt handhaaft dat deze regularisatieprocedure eenmalig is?

Minister **Antoine Duquesne** : Ja, ze is eenmalig.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mevrouw Detiège moet zich bijgevolg geen illusies maken.

Minister **Antoine Duquesne** : Ik heb reeds herhaaldelijk gezegd dat het om een eenmalige procedure gaat.

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik wens de heer De Crem erop te wijzen dat er uiteraard wel een vergoeding verbonden is aan deze mandaten in de diverse kamers. Men krijgt 7 500 frank als voorzitter, 5 000 frank per vergadering van drie uur. Wel, ik denk dat er nogal wat vergaderingen zullen zijn, mijnheer De Crem, omdat men ongeveer 51 000 perso-

nen zal moeten beoordelen. Ik weet niet in hoeveel tijd u dat kunt doen, maar het lijken mij duizenden uren te zullen worden. Ik heb het niet meteen uitgerekend, maar ik denk dat die vergoedingen serieus zullen oplopen. Dit terzijde.

Mijnheer de minister, u zegt nu over de lijst die in de krant verschenen is, met daarnaast de stempels van de diverse partijen, dat het niet betekent dat deze personen sympathisant zijn en zeker niet dat ze lid zijn van die partijen. Blijft dat u zelf zegt dat ze voorgedragen zijn met het akkoord van die partijen. U bevestigt dat dus. Ik zal zelfs meer zeggen, ik zal u bewijzen...

M. Antoine Duquesne, ministre : Vous êtes long dans vos interventions; je peux donc être long dans mes réponses. Si, de surcroît, vous interprétez mal ce que je vous dis, la situation deviendra insoluble.

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok) : Goed, dan zal ik dat intrekken. Desalniettemin zal ik bewijzen dat u binnen de Franstalige meerderheidspartijen een zeer duidelijke afspraak hebt gemaakt. Er zijn zestien posten te verdelen. Daarvan gaan er evenveel naar de PS als naar de PRL als ik dit lijstje mag geloven - en het komt niet van onze hand. U krijgt evenveel als de PRL, maar de PS krijgt een voorzitter meer. Ecolo krijgt maar vier zitjes, en dat is misschien een beetje weinig gezien het grote succes van Ecolo bij de verkiezingen van vorig jaar. Hun electoraal gewicht is wat toegenomen. Ze krijgen vier zitjes, plus één voorzitterschap.

Als u dat eens aandachtig bestudeert, ziet u hier niet meer en zeker niet minder dan de machtsverhoudingen in Wallonië tussen de drie meerderheidspartijen. Zo simpel is dat.

Dan wat de grond van de zaak betreft. Ik had dit ingediend als een interpellatie. Men heeft het om mij volslagen onduidelijke redenen - en dat is uw fout niet, mijnheer de minister, dat weet ik ook wel - op de Conferentie afgeschoten. Het moest een mondelinge vraag worden. Ik vind het dus kras dat, wanneer hier een wet goedgekeurd wordt door het parlement, de Conferentie van voorzitters niet eens toelaat dat men daar fatsoenlijk over interpeleert om te zien hoe een door ons goedgekeurde wet in de praktijk zal worden omgezet door de minister. Ik vind dat kras, mijnheer de voorzitter.

Aangezien de meeste van mijn vragen dus niet zijn beantwoord, zal ik ze opnieuw stellen, daarbij vaststellend dat de minister hier een paar antwoorden heeft gegeven, maar dan op de wijze van Pontius Pilatus. U zegt : "Ik was mijn handen in onschuld. De commissie, en alleen de commissie zal in deze zaak oordelen. Ik moei mij er voor de rest niet mee". Dat is natuurlijk geen echt verantwoordelijke manier om met deze kwestie om te gaan.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, je ne vais évidemment pas m'immiscer dans l'organisation du travail parlementaire. Je constate, monsieur De Man, que les questions orales sont préférables aux interpellations car celles-ci prennent plus de temps. Beaucoup de questions peuvent être posées durant ce laps de temps. Je n'ai pas de conseil à vous donner mais, à l'avenir, donnez la préférence aux questions plutôt qu'aux interpellations. Le président permet d'ailleurs un large développement des questions.

J'ai dit au parlement que je laisserais travailler les commissions en toute indépendance et en toute liberté. Je leur fais confiance et je suivrai leur avis. Je suis conséquent avec moi-même. Je peux comprendre que cela vous dérange mais c'est l'engagement que j'ai pris et que je respecterai.

En ce qui concerne la composition de ces commissions, le choix n'est pas le même que lorsqu'il faut choisir un candidat en première ligne. Dans ce cas-ci, ce sont des magistrats qui ont été choisis avec soin. Ce sont des avocats qui sont inscrits à l'Ordre et qui exercent leur profession avec dignité. Les organisations en cause sont reconnues en ce qui concerne les droits de l'homme et elles ont déjà travaillé dans le cadre des anciennes procédures de régularisation.

Je répète que le gouvernement a opéré une sélection parmi les curriculum vitae qui ont été présentés et qui étaient tous admissibles en fonction des critères que je viens d'évoquer.

Je ne sais pas, monsieur De Crem, s'il y a, parmi eux, un magistrat, un avocat ou une organisation à sensibilité CVP. Vous me dites que certains magistrats appartiennent au CVP. Je ne sais pas vous répondre à ce sujet. C'est possible. En tout cas, ce n'est pas un critère de sélection d'après les propositions qui ont été faites. Ce que l'on demande à ces personnes, c'est d'être compétentes, sérieuses, indépendantes. On ne leur interdit pas d'avoir une opinion. En démocratie, c'est tout à fait sain. C'est cela le pluralisme actif. Ce qui est paradoxal dans votre intervention, c'est que, d'une part, vous me dites que l'on ne devrait choisir que des asexués politiques - pour autant que cela existe réellement -, mais d'autre part en terminant votre intervention, vous me dites que parmi ces asexués vous ne repérez pas de manière évidente un CVP. C'est assez contradictoire.

De voorzitter : Gezien het gevorderde uur, wens ik het hierbij te laten. Ik moet mij immers houden aan de agenda. Mocht er meer ruimte zijn, zou ik zeker de teugels vieren, vooral indien het over raspaarden zou gaan. Ik laat in het midden of dat nu het geval is.

De heer Filip De Man (Vlaams Blok) : Deze belediging neem ik niet. Waarmee zijn we bezig ? U moet objectief optreden.

De voorzitter : Mijnheer De Man, ik maak geen enkel onderscheid inzake de vraagsteller. Ik houd mij alleen aan de agenda en aan de bepalingen van het Reglement, zo niet komen we nergens.

De heer Pieter De Crem (CVP) : Er zijn nog heel wat vragen. Zullen we die nog kunnen behandelen ?

De voorzitter : Alles hangt af van de lengte van de vragen en antwoorden. Wij zullen afspraken moeten maken inzake het respecteren van de spreektijd. Dit geldt ook voor de ministers. Het een kan niet zonder het andere. Ik heb al herhaaldelijk aangedrongen op het respecteren van het Reglement. Tot mijn spijt gebeurt dit onvoldoende.

Mijnheer De Crem, ik stel voor dat we voortgaan tot omstreeks 13.00 uur. Dan zullen we zien in hoeverre de agenda is afgewerkt. Als iedereen zich aan de afspraak houdt, kan het snel gaan.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van mevrouw Kristien Grauwels en de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye aan de minister van Binnenlandse Zaken over "modelprojecten in het kader van de politiehervorming" (nrs. 1239, 1247 en 1300)

Questions orales jointes de Mme Kristien Grauwels et MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye au ministre de l'Intérieur sur "les projets pilotes dans le cadre de la réforme des polices" (n°s 1239, 1247 et 1300)

Mevrouw **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil met mijn vraag aantonen dat vrouwen in de politiek zich kunnen houden aan de spreektijd en zich beperken tot de concrete vraag.

Mijnheer de minister, over de politiehervorming is al veel gesproken, maar mijn vraag gaat over die modelprojecten waarmee de politiehervorming van start is gegaan. Sinds het indienen van mijn vraag is er al veel over gesproken en zijn er al veel vragen over gesteld, dus zal ik dat deel van mijn vraag niet herhalen. Daarom beperk ik mijn ingediende vraag tot het meest concrete gedeelte.

Mijnheer de minister, zijn er steden, die zich kandidaat hebben gesteld als modelproject, die behoren tot een interpolitiezone waar nog geen lokale politieraad is opgericht ? Indien u bevestigend antwoordt, laat men dit modelproject dan realiseren zonder dat er een politieraad is geïnstalleerd ?

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de regering heeft bekendgemaakt dat er bepaalde proefprojecten van experimentele samenwerking tussen lokale politiekorpsen en rijkswachtbrigades tot stand zullen komen. Ongeacht het feit dat reeds heel wat proefprojecten sedert 1997 functioneerden, heeft de regering ervoor geopteerd om nogmaals nieuwe projecten op te starten, dit met het oog op een vrijwel onmiddellijke samenwerking die nog voor de zomer van start moet gaan. Ik heb de eerste minister daaromtrent een aantal vragen kunnen stellen. Over de grond van de zaak heb ik echter geen antwoord gekregen. Ik wil deze vragen opnieuw stellen aan de minister van Binnenlandse Zaken aangezien hij de voorgedij-minister is.

Mijnheer de minister, wat waren de criteria om de nieuwe proefprojecten tot stand te brengen ? Er waren immers in 1997 reeds een aantal proefprojecten. De mensen hebben daar goed in gewerkt en vervolgens de evaluatie gemaakt. Zij werkten vanuit de optie van gemeenschapsgerichte politiezorg. De gemeente- en stadsbesturen hebben hierin enorm veel geïnvesteerd. Met uitzondering van Leuven moeten zij nu vaststellen dat er nieuwe proefprojecten totstandkomen die meestal anders territoriaal zijn omschreven dan de vorige. Op welke wijze werden de bevoegde bestuurlijke politionele overheden hierbij betrokken ? Ik doel hiermee op de generale staf van de rijkswacht en de federatie van de gemeentepolitie ? Hoe ziet u het legistische kader van de nieuwe proefprojecten ? Dit stelt immers een probleem. Men kan niet zomaar bij rondschrijven, ministerieel besluit of koninklijk besluit een dergelijke samenwerking regelen. Ik bespaar u de ludieke toespelingen op de vragen wie in welke combi gaat zitten, wie met welke strepen achter het stuur zal zitten, wie aansprakelijk is en wie de opdrachten zal geven. Tot nader order is de wet op het politieambt nog steeds van toepassing. Eigenlijk zijn ook de grondwettelijke voorschriften, als ik mij niet vergis, vervat in artikel 106 van de Grondwet met betrekking tot de organisatie van de rijkswacht, hierop van toepassing. Hoe ziet men dat legistiek ? Is dat afdwingbaar ? Is het soms een soort gentlemen's agreement ? Zal men hieromtrent legistische initiatieven nemen ? Rust er een chronologische verplichting op deze proefprojecten ? Wij hebben gehoord dat alles zeer vlug kan gaan en het zal dus veel vlugger verlopen dan bij de vorige projecten. Men zei dat dit al voor Euro 2000 zou worden geregeld. In Antwerpen was bijvoorbeeld eerst sprake van 1 mei, een symbolische datum. Tegen 15 juni zou het echter mogelijk zijn om de politie en de rijkswacht volledig te integreren. Ze zouden dan met dezelfde pet op werken vanuit één combi om de gemeenschapsgerichte politiezorg te verzekeren. Is er in een chronologie voorzien ? Zijn de projecten beperkt in de tijd of moeten ze tegen een bepaald tijdstip gerealiseerd worden ? Hangt hier een verplichting aan vast ? Heeft men in bepaalde clau-

sules voorzien wanneer men niet kan of wil integreren ? Werden hiervoor extra middelen vrijgemaakt ? In de vorige serie proefprojecten heeft Binnenlandse Zaken middelen vrijgemaakt maar moesten ook de gemeenten en stadsbesturen heel wat investeren. Voor een gemeenschapsgerichte politie is communicatie een bijzonder belangrijk gegeven. Men is daar echter ongelooflijk snel overheen gegaan. De politiekorpsen werken met het PIP-communicatiesysteem en de rijkswacht past nog steeds het POLIS-systeem toe. Deze systemen zijn in feite incompatibel. Eigenlijk veroorzaakt dit het ineenzakken van de hele hype en mythe die rond het ASTRID werd gecreëerd want blijkbaar komt dit niet van de grond. Blijft de voor ieder korps geïntegreerde commandostructuur bestaan ? Wat gebeurt er met de bestaande proefprojecten ? Deze politieagenten en rijkswachters hebben samen met hun politiecommissarissen en brigadecommandanten de evaluatie gemaakt. Wat moeten zij nu doen ? Welke rol wordt de burgemeesters toebedeeld ?

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal ook trachten zo kort mogelijk te zijn.

Ik heb een aantal vragen in verband met het proefproject dat in Antwerpen zal worden opgestart. Het verbaast mij enigszins dat men een grote stad als Antwerpen uitkiest voor een proefproject. Ik kan begrijpen dat men in de provincie een stadje als Lier uitkiest om te testen of het project op het terrein kan slagen. Ik kan echter niet begrijpen dat men een grote stad als Antwerpen met 450 000 inwoners - groter dan de staat Luxemburg of het land IJsland -, 1 800 politieagenten en een paar honderd rijkswachters kiest voor een proefproject. Ik had daarover dan ook graag enige uitleg gekregen.

Het schijnt dat de politiediensten van Antwerpen niet voorafgaand werden geraadpleegd. De heer Lamine heeft in elk geval verklaard dat hij via de pers heeft moeten vernemen dat er in Antwerpen een proefproject zou worden opgestart.

Wat de timing betreft, heeft men het over 15 april. Met alle respect, maar volgens mij is dit materieel niet haalbaar. Bovendien heeft men over het hoofd gezien dat er ook nog zoiets als sociaal overleg bestaat. De vakbonden van zowel rijkswacht als politie zijn evenmin voorafgaand geraadpleegd en zij zijn daarover uiterst verbolgen. Zij voelen zich gepasseerd en weigeren dan ook hun medewerking aan dit proefproject. Ik vraag me af of hoe men op het terrein tot een goede samenwerking kan komen.

Mijnheer de minister, wat zijn uw doelstellingen inzake de politiehervorming in Antwerpen ? Ik meen dat een dergelijke hervorming ook flink wat geld zal kosten. Hebt u extra budgetten voorzien om dit proefproject in Antwerpen te kunnen opstarten ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, conformément à la lettre et à l'esprit du règlement, je vais répondre brièvement.

1. En ce qui concerne les projets pilotes, il ne s'agit pas et il ne peut s'agir d'une mise en oeuvre anticipative de la loi de 1998. Je réponds à Mme Grauwels qu'il est évidemment impossible d'installer les conseils locaux auxquels elle fait allusion avant que les arrêtés d'exécution de la loi ne soient pris.

2. En conséquence, ce qui est fait maintenant l'est sur base de la législation existante, qu'il s'agisse de la loi sur la fonction de police ou de celle sur la gendarmerie qui permet en effet des collaborations extrêmement poussées entre les corps de police.

3. Cette collaboration fera l'objet de conventions entre les responsables de ces corps. Bien entendu, avant de lancer l'opération, j'ai eu une concertation avec le commandant de la gendarmerie et avec le président de la commission permanente de la police communale. Ils pourront, dans le cadre de ces conventions, déterminer les limites de l'expérience, plus ou moins rapidement selon les circonstances. Monsieur Tastenhoye, en ce qui concerne Anvers, ce sont les autorités communales qui détermineront le rythme de développement de la collaboration. Je n'ai pas à m'immiscer là-dedans.

4. En ce qui concerne le choix, je voudrais rassurer M. De Crem. Mon souhait est qu'au moment où l'on va mettre en oeuvre l'ensemble de la nouvelle réglementation, l'ensemble du territoire soit couvert par ces expériences. Je ne suis pas de ceux qui pensent qu'il suffit d'écrire des textes dans un bureau pour que, du jour au lendemain, cela se traduise sur le terrain. Donc, pour la population, la nouvelle police commence à être visible. Dans les communes et dans les zones, il faut que les services apprennent à travailler ensemble et surtout, nous indiquent quels sont les problèmes qui peuvent surgir à l'occasion de cette mise en oeuvre. Il s'agit d'un champ d'expérience utile pour ceux qui sont chargés de préparer les textes. C'est la raison pour laquelle nous avons choisi des communes de types divers. Il y a des zones mono-communales, pluri-communales, des grandes villes, des communes rurales et aussi des endroits où existait une volonté de participer activement. Pour que de telles expériences soient utiles et réussissent, encore faut-il qu'on ait la volonté de les faire aboutir, c'est-à-dire d'aider l'autorité dans la mise en oeuvre du nouveau système.

5. Ce n'est pas dans notre esprit un moyen pour obtenir des subventions. Cela étant, si pour la mise en oeuvre sérieuse du projet ici et là, une intervention est nécessaire, le ministre du Budget a marqué son accord pour y faire face. Je répète que ce n'est pas un mécanisme automatique. Encore faudra-t-il faire dans chaque cas la justification de la nécessité.

6. Je veux rassurer M. Tastenhoye. Vendredi après-midi, j'ai eu une réunion de concertation extrêmement intéressante avec les organisations syndicales qui étaient toutes présentes autour de la table. Nous avons passé en revue l'ensemble des principes concernant le statut du personnel. J'ai pu répondre à un certain nombre de questions posées. Nous avons eu une discussion sérieuse et approfondie sur le problème difficile de l'insertion et pour lequel il n'existe pas de solution miracle. Je leur ai dit et ils m'ont dit qu'ils étaient ouverts à la recherche de la meilleure solution possible de manière à ce que, pendant la période transitoire, aucune catégorie de personnel ne se sente dévaluée. Un certain nombre de propositions ont été mises sur la table par le ministre mais aussi par les organisations syndicales. En ce qui me concerne, je n'ai exclu aucune possibilité. C'est ensemble qu'il faut chercher à construire la solution la meilleure.

Pour ce qui concerne l'insertion, un groupe de travail se réunissait ce matin.

L'objectif commun que nous nous sommes fixé avec les organisations syndicales est d'y voir clair en ce qui concerne les principes, pour la mi-avril. Comme nous l'avons toujours dit les uns et les autres, il faut conclure sur l'ensemble des statuts pour la fin du mois de mai.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de minister, ik vind dat het dossier inzake het samengaan van lokale brigades met de politiekorpsen met een ongelofelijke lichtheid wordt aangepakt. Een bewijs daarvoor is wel de reactie van burgemeester Tobback van Leuven, die toch een autoriteit zou moeten zijn op het vlak van de lokale politie. Die zegt : "Ik weet niet wat ik in dit proefproject moet doen. En zo lang ik niet weet hoeveel het mij gaat kosten, dan ben ik ook niet bereid van daar in te stappen". Dat is toch wel merkwaardig voor iemand die eigenlijk in de vorige legislatuur sinds 1997 aan het hoofd stond van dergelijk proefproject. Ik vind nog altijd dat men overhaast te werk is gegaan, niet inzake het principe - wij zijn ook voorstander van gemeenschapsgerichte politie - maar zoals men van bovenaf heeft ingegrepen.

Ik hoop dat u het weet, maar de demotivering aan de basis is bijzonder groot, zeker bij de 38 000 mensen die nog altijd niet weten in welk statuut zij terecht zullen komen. U brengt de blijde boodschap. Dat zal misschien een mooi paasei zijn. U verbloemt het een beetje, maar in elk geval is de realiteit dat de inschaling veel moeilijker is dan u op het eerste zicht wil laten geloven. Ondertussen zitten wij nog altijd met twee verschillende commandostructuren en is er geen afdwingbaarheid van samenwerking. Het is mooi om zeggen naar aanleiding van een dergelijk proefproject dat iedereen die wil aan dergelijke proefprojecten mag participeren, als die niet afdwingbaar zijn. Als gemeentebesturen niet weten wie wat zal betalen, zitten wij met een groot probleem.

Pieter De Crem

Ten derde, in de marge wil ik nog even beklemtonen dat de indeling van deze proefprojecten gebeurde op politieke basis ten noorden en ten zuiden van de taalgrens. Het feit dat de steden en gemeenten van de drie vorige ministers van Binnenlandse Zaken, van de huidige minister van Binnenlandse Zaken en van een aantal leden van de meerderheidsfracties, vooral ten zuiden van de taalgrens, bij de proefprojecten zijn opgenomen, wijst er duidelijk op dat dit op een weegschaal van coalitiebelangen is afgewogen en dat eigenlijk niet zozeer het politiebelaan voorop heeft gestaan. Dat stemt ons droevig.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, volgens mij gaat het hier gewoon om een propagandamaatregel of een stunt. Voor de verkiezingen wilt u nog eens aantonen dat er op het terrein wel degelijk iets gebeurt. U kiest Antwerpen als voorbeeld, de stad waar het Vlaams Blok al 30% van de kiezers weet te bekoren, terwijl men vreest dat dat percentage nog wel eens zou kunnen stijgen. Ook in Vilvoorde vreest men dat het Vlaams Blok zal doorbreken. Collega De Man zal mij niet tegenspreken. Het gerucht doet de ronde dat burgemeester Cortois bij u zeer sterk heeft aangedrongen om ook Vilvoorde in laatste instantie nog op het lijstje te zetten. Men wil daar immers ook aan windowdressing doen om, met het oog op de verkiezingen, de indruk te geven dat men iets onderneemt. Meer dan wat propaganda moet men daar evenwel niet achter zoeken.

M. Antoine Duquesne, ministre : Si M. De Crem souhaite que je lui dise que la mise en oeuvre de ce projet n'est pas aisée, je le fais bien volontiers. En effet, il ne fait rien pour me faciliter la tâche, ce que je peux comprendre. Je suis de ceux, monsieur De Crem, qui regrettent que le CVP n'ait pas eu le courage de poursuivre sa collaboration et sa contribution dans le cadre d'Octopus. Mais c'est une décision qui vous appartient.

M. Tobback est une personnalité forte et volontiers critique à l'égard de ce que font les autres, ce qui fait son charme. S'il a vraiment un problème, ce n'est pas une difficulté pour moi. En effet, les demandes adressées à mon cabinet pour participer positivement à cette expérience sont à ce point nombreuses que je peux trouver des suppléants et des remplaçants sans difficulté.

Il ne faut jamais être imprudent quant aux pronostics pour l'avenir. C'est très dangereux, monsieur Tastenhoye et parfois très décevant. Je comprends votre inquiétude de voir le mouvement qui s'accélère et la nouvelle police s'installer. Indépendamment d'ailleurs de ces expériences, j'ai vu à la télévision que certains, dans des communes, avaient pris l'initiative de lancer de telles expériences et j'ai entendu des citoyens s'en réjouir. J'ai entendu des policiers et des gendarmes se réjouir de cette collaboration. J'entends tous les jours des policiers

et des gendarmes me dire qu'il faut aller plus loin, qu'il est urgent que cette réforme s'installe. Nous y adhérons, elle permettra un meilleur fonctionnement de nos services de police et c'est ce qui a été promis à la population. Nous ne faisons pas autre chose.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden**Ordre des travaux**

De mondelinge vraag nr. 1244 van de heer Pieter De Crem wordt naar een latere datum verschoven.

Mondelinge vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de haalbaarheid van het vooropgestelde budget van de politiehervorming naar aanleiding van de bekendmaking van de kostprijs van de nieuwe vestimentaire outfit van de geïntegreerde politie en het persoonlijke aandeel van leden van de rijkswacht, de gemeentelijke politie en de opsporingsdiensten hierin" (nr. 1248)

Question orale de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "la faisabilité du budget prévu pour la réforme des polices vu le prix de revient du nouvel uniforme de la police intégrée et la quote-part personnelle des membres de la gendarmerie, de la police communale et des services d'enquêtes" (n° 1248)

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vroeger waren er veel mopjes over de streep op het uniform, onder meer hoe een agent moest herkennen in welke combi hij moest stappen, maar dat zullen we nu niet behandelen.

Mijnheer de minister, binnen de grote werkgroepen voor de politiehervorming werd een afzonderlijke werkgroep belast met het onderdeel van de vestimentaire outfit. Er is een voorzichtige raming gemaakt die tot stand kwam op basis van de bij rijkswacht en politie aanwezige aankoopervaring op het vlak van de kledij. Eigenlijk gaat het om twee aparte aankoopculturen en de outfit is totaal verschillend. We zullen daar niet te lang bij stilstaan.

Het basispakket, dat bij een gegroepeerde aankoop ongeveer 35 000 frank kost, komt op een totaalprijs die ver boven het miljard uitsteekt. Dit wil eigenlijk zeggen dat de hervorming - als de eerste berekening van de minister juist is - zeven miljard kan kosten, waar een zevende reeds uitgehapt wordt. Een nu al vaststaande uitbreiding van het basispakket zou de bijkomende kostprijs echter rond de 2,5 miljard doen uitkomen, dit zonder

Pieter De Crem

de kleding voor de administratieve diensten, want dat is ook een optie geweest. Ook is er de kledij voor de bijzondere diensten, zoals de undercoverdiensten, die nu en dan van outfit moeten kunnen veranderen.

Ik had de minister hierover graag concrete vragen gesteld. Waaruit zal het kledijpakket van de toekomstige politie bestaan ? Wat is het kostenaandeel van de leden bij de aankoop van hun nieuw uniform ? Ook daar hebben we twee totaal verschillende culturen. De gemeentebesturen komen tussen, als ze dat willen en volgens de mate waarin ze willen, in de aanschaf van uniformen voor agenten en hulpagenten. Bij de rijks-wacht gaat het anders. Men krijgt een kledijvergoeding en kan zijn kledij aanschaffen bij zogenaamde aange-stelde verkopers.

Zullen de gemeentebesturen moeten tussenkomen in de kosten van het verwerven van de nieuwe uniformen ? Zo ja, voor welk bedrag ? Want als het zo is dat de lokale politiezorg een lokaal korps wordt, bestaande uit de bestaande politiekorpsen en gedetacheerde eenheden van de rijkswachtribrigade, heeft dit een belangrijke financiële implicatie voor de gemeentelijke financiën. Het zou een handig manoeuvre kunnen zijn om de kostprijs van de politiehervorming op de lokale besturen af te wentelen.

Wanneer stelt de regering een ontwerper aan ? Gebeurt deze aanstelling op basis van een referentielijst ? Er zijn nu reeds een aantal aangestelde verkopers. De aankoop moet eigenlijk gebeuren na het uitschrijven van een Europese aanbesteding. Heeft de regering hiervoor een tijdsverloop uitgestippeld ?

Is het juist dat nu reeds contacten zijn gelegd voor het opsplitsen van het individuele uniform in verschillende onderdelen om alsnog bepaalde aanbestedings-procedures te omzeilen ?

Een belangrijk punt is ook wat er met de oude uniformen gebeurt, en dit is niet hilarisch bedoeld. Zeker qua veiligheidsaspect is dit niet onbelangrijk.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, monsieur De Crem, j'ai interrogé le groupe de travail, qui m'a indiqué qu'il fallait une tenue de travail, une tenue de ville et une tenue de cérémonie. C'est cet ensemble qu'il faut qualifier de "nouvelle tenue". Cette tenue comporte des éléments que l'on trouve actuellement dans l'uniforme de nos policiers et gendarmes, des chaussures au couvre-chef. En récupérant un maximum de pièces d'équipement déjà en service dans la police et la gendarmerie, les pièces nouvelles à acquérir pourraient atteindre le prix de quelque 57 000 francs par personne.

Selon les lignes de force du futur statut des membres de la police intégrée, le coût de la fourniture de cette tenue serait pris en charge par l'autorité. Je suppose que vous

saviez déjà cela car cette précision figurait dans les propositions du précédent gouvernement. La première tenue serait prise en charge par l'autorité fédérale.

Les actuels uniformes sont la propriété des policiers et des gendarmes.

Un concepteur devrait être désigné dans les prochaines semaines en respectant une procédure de marché public.

La confection concrète de la tenue devra faire l'objet d'un second marché qui pourrait, en effet, avoir une dimension européenne. Les premières tenues devraient pouvoir être livrées fin 2001.

Toutefois, je souhaiterais que certains policiers en soient équipés plus tôt, encore cette année si c'est possible, ce qui contribuerait à la visibilité de la collaboration opérationnelle entre les polices communales et les brigades de gendarmerie dans les zones de police pilotes où cette collaboration poussée préfigurerait l'intégration qui devra débuter sous peu.

Enfin, votre information selon laquelle on scinderait l'uniforme en différents éléments pour pouvoir contourner la procédure des marchés publics ne m'est absolument pas connue. Je ne sais pas d'où vous tenez cette information. Si toutefois vous deviez disposer d'éléments précis, faites-les moi connaître parce que ce n'est nullement mon intention.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wens nog een opmerking te maken omtrent het laatste punt.

Vroeger werden verschillende onderdelen van de vestimentaire outfit soms via aparte orders toegewezen. Gezien de massa, vreesde men dat zulks hen ontgaan zou kunnen zijn en dat er sprake zou kunnen zijn van bepaalde voorkeuren.

M. Antoine Duquesne, ministre : On n'en est pas encore là. De toute façon, telle n'est pas mon intention.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik wist niet dat de aankoop van het uniform voor de lokale politiedienst...

M. Antoine Duquesne, ministre : C'est la proposition de l'autorité. Je vous ai dit que j'étais en train de négocier. Cela sera probablement considéré comme un avantage social. Telle est en tous cas la proposition qui se trouve sur la table.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Daniël Vanpoucke aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de toename van illegale verstekelingen te Zeebrugge" (nr. 1253)

Question orale de M. Daniël Vanpoucke au ministre de l'Intérieur sur "l'augmentation des passagers clandestins à Zeebruges" (n° 1253)

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, net vóór de krokusvakantie vernamen wij via de pers dat sedert begin van dit jaar de havenbrigade van de rijkswacht te Zeebrugge al meer dan 500 illegalen oppakte, die als verstekeling trachtten over te steken naar Groot-Brittannië.

De toename van illegale verstekelingen te Zeebrugge is enorm; in 1997 werden er slechts 297 betrapt, maar in 1999 liep hun aantal reeds op tot 1 443 personen en het is duidelijk dat de stijging zich voortzet in 2000, ondanks het feit dat begin van dit jaar verscherpte grenscontroles werden uitgevoerd ingevolge de regularisatieprocedure.

Volgens het personeel van de havenbrigade kan men de situatie beschrijven als dweilen met de kraan open. Sta mij trouwens toe, mijnheer de voorzitter, hen in dat verband te citeren : "Wij leveren die illegalen over aan de rijkswacht die hen, na het invullen van bepaalde documenten, na enkele uurtjes vrijlaat, met het bevel het Belgisch grondgebied te verlaten. Zo gebeurt het dat wij op 24 uur tijd drie keer dezelfde illegalen bij de kraag grijpen". Ook schrijnend, vooral wat de minderjarigen betreft, is het volgende, en ik citeer : "Aan de uitgangspoort van de open instellingen wachten met gsm's bewapende mensensmokkelaars die minderjarige illegalen op voor een nieuwe poging richting het beloofde land".

Een neveneffect hiervan is dat de basispolitiezorg steeds meer in het gedrang komt omwille van de tijd die de manschappen moeten besteden aan de specifieke problematiek van de verstekelingen.

Over de onrustwekkende stijging van het aantal illegalen die Groot-Brittannië willen bereiken en over de gevolgen daarvan zou ik u volgende vragen willen stellen, mijnheer de minister.

Ten eerste, hoe verklaart u dat begin van dit jaar zoveel verstekelingen werden opgepakt te Zeebrugge, bij het verlaten van het land, terwijl het betreden van het Belgisch grondgebied toen strenger werd gecontroleerd ?

Ten tweede, welke maatregelen stelt u voor om de mensensmokkelaars af te schrikken en hoe meent u het systematisch negeren van een bevel om het grondgebied te verlaten, te bestraffen ?

Ten derde, op welke manier wordt samengewerkt met Groot-Brittannië om deze problematiek aan te pakken ?

Ten vierde, hoe kan de basispolitiezorg te Zeebrugge gegarandeerd blijven indien de stroom van illegalen blijft toenemen ?

Ten vijfde, welke maatregelen zal de regering nemen voor de groep niet-begeleide minderjarige vluchtelingen ? Zal met de gemeenschappen overleg worden gepleegd omtrent de opvangmogelijkheden van betrokkenen ?

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, cher collègue, les contrôles renforcés qui ont eu lieu pendant la période du 10 au 30 janvier 2000 visaient surtout à intercepter à la frontière et à reconduire les nouveaux immigrants illégaux qui abuseraient de la procédure de régularisation en cours.

Les illégaux qui ont été interceptés à l'intérieur du pays au cours de cette période de référence (y compris les transports au Royaume Uni) se trouvaient déjà depuis quelque temps sur le territoire (donc avant le 10 janvier 2000). Parmi eux, on retrouve un bon nombre de Kosovars cherchant à joindre la Grande-Bretagne.

Dans ce contexte, il est clair qu'aucun rapport ne peut être établi entre le nombre de personnes interceptées à Zeebruges - qui voulaient en fait quitter le pays - et les résultats des contrôles frontaliers.

Afin de décourager les filières clandestines, diverses mesures ont été ou seront prises prochainement : sensibilisation des parquets, campagnes d'information et de dissuasion dans les pays d'origine afin de tracer une image réaliste de la situation en Belgique (notre pays n'est pas le paradis que certains trafiquants décrivent à l'extérieur).

On commencera à exécuter matériellement les ordres de quitter le territoire dès le moment où l'Office des étrangers sera en possession de la liste nominative des étrangers ayant introduit une demande de régularisation, et ce afin d'éviter que certains étrangers ayant demandé la régularisation soient expulsés.

Par ailleurs, un accord de réadmission est en cours de négociation avec les autorités du Kosovo car la détention des illégaux n'est permise dans notre pays qu'en vue de leur éloignement.

La coopération avec le Royaume Uni se limite actuellement à des contacts individuels. Le fait que ce pays ne soit pas un Etat Schengen entraîne des conséquences pour les modalités d'échange d'informations. L'ambassadeur de Grande-Bretagne m'a fait connaître l'intérêt de son gouvernement pour un renforcement de la collaboration.

De tous les contacts que j'ai, notamment avec les pays voisins, qu'il s'agisse des Pays-Bas, de l'Allemagne ou de la France, j'ai constaté une volonté de renforcer la

Antoine Duquesne

coopération, notamment pour lutter contre ces filières clandestines d'immigration. C'est ainsi que je signerai à la fin de ce mois une convention avec M. Schily, ministre allemand de l'Intérieur et que je devrais signer, probablement avant les vacances, une convention avec M. Chevènement, ministre français de l'Intérieur, précisément pour renforcer notre coopération.

Dès lors que les éloignements d'étrangers illégaux, y compris Kosovars, reprendront, le problème sera évidemment moins aigu.

En ce qui concerne la problématique de l'accueil des mineurs non accompagnés, je renvoie à plusieurs initiatives lancées récemment sur le plan de l'extension de la capacité d'hébergement via des centres spécialisés. Cette matière fait d'ailleurs l'objet d'une concertation au sein d'un groupe de travail instauré à cette fin et auquel les Communautés sont également associées. Ces instances sont en effet compétentes pour ce qui concerne cet aspect. Ce groupe de travail a été chargé d'élaborer des propositions spécifiques qui seront ensuite soumises au conseil des ministres via mon département.

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord op mijn reeks vragen.

Mijnheer de minister, uw antwoord op mijn vierde vraag inzake de basispolitiezorg die dreigt in het gedrang te komen is iets minder duidelijk. Welk initiatief zult u terzake nemen ?

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Voulez-vous bien répéter votre quatrième question ?

De heer **Daniël Vanpoucke** (CVP) : Mijnheer de minister, de politiediensten van Zeebrugge hebben veel extra werk met de problematiek van de illegale verstekelingen. Ik vrees dat de basispolitiezorg hierdoor in het gedrang dreigt te komen.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Vous avez raison. J'ai répondu. Cela nous pose d'ailleurs un très gros problème puisque nous devons nous occuper de ces personnes, qui en réalité ne veulent pas rester chez nous et que l'on ne peut pas détenir parce que cela ne pourrait se faire qu'en vue de leur renvoi. Elles ont été à une certaine époque reçues dans des casernes de gendarmerie, mais ce n'était pas le rôle des gendarmes. Les services de police sont eux-mêmes largement monopolisés par tout cela. Mon attention a été attirée sur le fait que les unités de circulation, notamment dans la région de Jabbeke, devaient consacrer une part de leur temps à cela, au détriment de leur mission traditionnelle de police de la route. C'est la raison pour laquelle j'insiste depuis longtemps -comme le ministre des Affaires étrangères d'ailleurs- pour que nous obtenions enfin un accord de

réadmission avec les autorités du Kosovo. Je le répète à chaque réunion du conseil des ministres européens car les mêmes difficultés sont rencontrées par les Pays-Bas, l'Allemagne ou encore la France.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van mevrouw Annemie Van de Casteele aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de resultaten van een onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht verricht bij het gemeentebestuur van Wemmel" (nr. 1254)

Question orale de Mme Annemie Van de Casteele au ministre de l'Intérieur sur "les résultats d'une enquête du Comité supérieur de contrôle effectuée à l'administration communale de Wemmel" (n° 1254)

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, als ik het regeerakkoord goed heb gelezen, heeft deze regering de grote ambitie om het vertrouwen van de burger in de overheid te herstellen. Ik lees dat de meerderheid de signalen van de kiezer goed heeft begrepen en dat ze er alles aan wil doen om het vertrouwen van de mensen in de bestuurders te herstellen. Dat het af en toe goed fout loopt, verdient waarschijnlijk geen verdere uitleg. Op de verschillende niveaus wordt het vertrouwen van de burgers soms verstoord.

Er bestaan verschillende middelen om daaraan iets te veranderen. Op federaal niveau kunnen we een onderzoekscommissie inrichten. Op gemeentelijk niveau zijn er andere middelen om bestuurders die hun boekje te buiten gaan, aan te pakken. Een bezoek van het Hoog Comité van toezicht aan het lokale niveau is een van die middelen. Uiteraard is de gemeente een belangrijke schakel voor het herstel van het vertrouwen van de burger, zeker in het licht van de gemeenteraadsverkiezingen. Daarom wil ik u een dossier voorleggen waarover ik vóór oktober wat openheid zou willen zien.

Wemmel is een van de gemeenten waar het Hoog Comité van toezicht ooit een onderzoek heeft verricht. Deze gemeente ligt in mijn arrondissement; vandaar dat ik u de vraag stel. Eind januari 1998 heeft een ambtenaar van Wemmel een schriftelijke mededeling gedaan aan het ministerie van Binnenlandse Zaken over een aantal zaken die door het gemeentebestuur op een onwettige manier zouden zijn gebeurd. Er waren klachten over het gebruik van gemeentepersoneel door de burgemeester voor persoonlijke doeleinden; de milieureglementering

Annemie Van de Casteele

zou zijn geschonden door de burgemeester als privé-persoon; de gemeente zou een wagen voor privé-gebruik van de burgemeester hebben gehuurd en er zouden manipulaties bij aanwervingsexamens hebben plaatsgevonden.

Op basis van deze informatie heeft het ministerie van Binnenlandse Zaken het Hoog Comité van toezicht naar Wemmel gestuurd. Men bestempelde de gesignaleerde zaken als zeer ernstig. Eind januari 1998 heeft het Hoog Comité van toezicht een eerste bezoek gebracht aan het gemeentehuis van Wemmel. Ondertussen is er eigenlijk weinig nieuws over, uitgezonderd een aantal geruchten. De burgers van Wemmel hebben het recht om vóór de gemeenteraadsverkiezingen te weten wat er aan de hand is. Zij moeten weten of het onderzoek al dan niet iets heeft opgeleverd en of er maatregelen zullen worden genomen. Men heeft ondertussen een aantal stappen ondernomen, zoals dat gewoonlijk gebeurt, tegen de boodschapper van de gesignaleerde zaken. De gouverneur is tussenbeide moeten komen om te vermijden dat die persoon een sanctie zou krijgen. Ik denk dat er dringend klaarheid moet komen in deze affaire.

Mijnheer de minister, kan u mij vertellen of het onderzoek dat het Hoog Comité van toezicht in 1998 heeft opgestart, is afgerond? Zo ja, wanneer werd het beëindigd en tot welke conclusies is het Hoog Comité van toezicht gekomen? Werd er op basis van die bevindingen een procedure opgestart, eventueel een strafrechtelijke procedure? Zo ja, op basis van welke aanklacht gebeurde dat? Is er een administratieve procedure opgestart? Zo ja, op basis van welke aanklacht? Wanneer zullen de eventueel opgestarte procedures zijn afgerond?

Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Van de Casteele, mijn voorganger heeft een klacht in verband met het optreden van de burgemeester van Wemmel ontvangen en voor onderzoek aan de heer gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant overgemaakt.

Gelet op de ernst van de aantijgingen, heeft de gouverneur het parket van de procureur des Konings op de hoogte gebracht. Deze laatste heeft door het Hoog Comité van toezicht een onderzoek laten instellen. De onderzoeksbevoegdheden van het Comité van toezicht zijn door de hervorming ervan door de gerechtelijke politie overgenomen. Volgens de laatste gegevens die in mijn bezit zijn, is de strafinformatie omtrent deze aangelegenheid nog steeds lopende en heeft de heer procureur des Konings te Brussel nog nieuwe plichten uitgeschreven. Bijgevolg is het onderzoek nog niet afgesloten.

Gelet op het geheim van het onderzoek en op het beginsel van de bescherming van de privacy, kan ik geen verdere preciseringen geven omtrent de inhoud van de aanklacht. Volgens een vaste administratieve rechtsprak-

tijk kan de administratieve overheid geen tuchtprocedure starten vooraleer de strafrechter definitief uitspraak heeft gedaan. Het zorgvuldigheidsbeginsel gebiedt inderdaad te wachten met de inwerkingstelling van deze procedure tot de strafrechter uitspraak heeft gedaan over de vraag of de ten laste gelegde feiten al dan niet zijn aangetoond.

Hoe dan ook, de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel houdt mijn administratie geregeld op de hoogte van het verloop van de gerechtelijke procedure.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is natuurlijk zo dat zolang een gerechtelijk onderzoek loopt, er geen informatie over kan worden verstrekt. Ik begrijp dat voor de tuchtprocedures ook op de gerechtelijke procedure moet worden gewacht.

Mijnheer de minister, ik verzoek u vanuit uw bevoegdheid aan te dringen op spoed. Ik zal dat ook doen bij de minister van Justitie. Het is toch noodzakelijk dat vóór de verkiezingen dit onderzoek zou zijn afgerond, zodat er duidelijkheid is - ofwel ten laste, ofwel ten onlaste - omtrent degenen die in deze zaak worden beschuldigd.

Snelheid in deze is belangrijk om verjaring van de feiten te voorkomen.

M. **Antoine Duquesne**, ministre: Monsieur le président, je vais me renseigner auprès du ministre de la Justice. C'est important pour les institutions aussi bien que pour l'intéressé.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Vincent Decroly au ministre de l'Intérieur sur "l'éventuelle détention de ressortissants belges et européens dans des centres fermés" (n° 1262)

Mondelinge vraag van de heer Vincent Decroly aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de eventuele opsluiting van Belgische of Europese onderdanen in gesloten centra voor illegalen" (nr. 1262)

M. **Vincent Decroly** (AGALEV-ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le Journal du Mardi, édition du 1er mars 2000, répercutait des informations qui avaient été avancées par des membres du personnel de certains centres fermés, confirmées par une porte-parole de l'office des étrangers. Nous avons

Vincent Decroly

appris qu'à défaut de pouvoir ou de vouloir prouver son identité, une personne - je cite - "non répertoriée au registre national et non autochtone dans son apparence" a pu être incarcérée en centre fermé. Cette information m'a frappé.

Le ministre pourrait-il confirmer ou non cette information, indiquer de quel type de mesure il s'agit et dans quel cas il pourrait y être recouru ? Peut-il, en particulier, préciser si des ressortissants belges ou européens ont déjà fait l'objet d'une telle mesure ? Ou, comme semble le dire la porte-parole de l'office des étrangers, cela pourrait-il se produire ? N'y a-t-il pas là une forme de recriminalisation du délit de vagabondage ? Est-il logique que la charge de la preuve de la nationalité belge revienne à la personne suspectée de ne pas être belge ? Cela est troublant dans la mesure où certains pays européens n'exigent pas de leurs ressortissants qu'ils soient porteurs d'une carte d'identité. Comment pourraient-ils donc apporter la preuve qu'on leur demande ? Comment interpréter cette disposition d'enfermement dans des centres fermés alors qu'il s'agit de la liberté de circuler garantie par la Constitution et qui ne tolère d'exception qu'en cas d'absolue nécessité ? Or, cette condition ne semble pas être remplie lorsqu'un policier se trouve face à quelqu'un qui ne peut ou ne veut pas justifier de son identité.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, le Journal du Mardi du 29 février 2000 laisse, en effet, entendre que l'Office des étrangers aurait la fâcheuse habitude de maintenir les ressortissants belges ou européens dans les centres fermés.

Ma réponse va décevoir ceux qui verraient là une nouvelle occasion de "charger" sans raison l'Office des étrangers.

Je rappelle que l'article 1er de la loi du 15 décembre 1980, qui pose les bases de l'accès au territoire belge, considère comme étranger quiconque ne peut prouver qu'il a la nationalité belge. D'ailleurs, l'on a fait part à M. Decroly, ce qui m'a d'ailleurs surpris, que des demandes de régularisation avaient été introduites par deux Américains mais aussi par des citoyens européens.

Il est possible que des personnes qui refusent toute communication avec les autorités et ne fournissent aucune indication permettant de les identifier soient mises à la disposition de l'Office des étrangers, conformément à la loi.

La loi du 15 décembre 1980 permet de maintenir des ressortissants de l'Union européenne qui ne sont pas en possession de documents établissant leur identité et leur nationalité.

Doit-on en déduire pour autant que les centres sont remplis de citoyens belges et européens qui n'avaient pas leur carte d'identité ou les documents nécessaires en leur possession ? Evidemment "non". Et les statistiques précises que je vais vous donner, dans un instant, vous convaincront, je l'espère.

En ce qui concerne les Belges, la première personne à laquelle M. Decroly fait allusion a été arrêtée le 29 septembre 1999 et a été libérée, après enquête, le 1er octobre. La deuxième personne qui, pour l'anecdote prétendait être la chanteuse Cher, a été arrêtée le 5 juillet 1999. Elle a été libérée, le lendemain après avoir donné sa véritable identité.

Quant aux ressortissants européens, dix cas semblables ont été recensés pour 1999 :

- trois anglais, en réalité, respectivement un Jamaïcain, un Nigérian et un Ghanéen;
- deux français, en réalité, respectivement un Syrien et un Marocain;
- un Italien, en réalité, un Albanais;
- un Espagnol, en réalité, un Equatorien;
- un Grec, en réalité, un Albanais;
- une personne originaire des Pays-Bas sans document d'identité, libérée avec l'accord de réadmission aux Pays-Pas;
- une personne de nationalité grecque relaxée avec un ordre de quitter le territoire.

En conclusion, ce genre de situation est vraiment très exceptionnelle et est réglée dans le respect scrupuleux de la loi. Mais votre question, monsieur Decroly, aura eu au moins le mérite de me permettre de le faire savoir.

M. Vincent Decroly (AGALEV-ECOLO) : Je remercie le ministre pour sa réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De mondelinge vragen nr. 1267 en 1279 van de heer Pieter De Crem worden naar een latere datum verschoven.

Question orale de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de l'Intérieur sur "la plainte qu'il a déposée concernant la diffusion de formulaires racistes" (n° 1302)

Mondelinge vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de klacht die de minister heeft neergelegd met betrekking tot de verspreiding van racistische formulieren" (nr. 1302)

Mme **Géraldine Pelzer-Salandra** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, mon intervention sera très brève car je ne sais pas si vous êtes déjà en mesure de répondre à ma question.

Nous avons appris qu'un questionnaire à connotation raciste aurait été imprimé sur du papier à en-tête du ministère de l'Intérieur. Cette information est fort inquiétante. Vous avez très vite réagi, monsieur le ministre, et je vous en remercie. Nous savons à quel point vous êtes sensible à cette problématique.

Pouvez-vous déjà nous orienter sur l'origine de ce questionnaire ? Sait-on qui serait à l'origine d'une fuite de données confidentielles ? Ceci est le point le plus important de cette problématique.

Le ministre peut-il déjà nous donner des informations ?

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, mon cabinet a été informé par une asbl de la distribution d'un formulaire de renseignements à caractère raciste et xénophobe à l'en-tête du ministère de l'Intérieur. Suite aux renseignements obtenus notamment auprès du centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, j'ai immédiatement porté plainte, dénonçant ainsi l'utilisation abusive du titre du ministère de l'Intérieur, ainsi que les propos odieux, à caractère raciste et xénophobe, de ce document.

J'ai eu un contact avec le procureur du Roi parce que je souhaite vraiment que la clarté soit faite sur cette affaire. Le procureur m'a confirmé que ce document est une reproduction, peut-être à l'un ou l'autre détail près, de documents qui ont déjà circulé dans le passé.

Je ne connais pas les circonstances dans lesquelles ce tract a été distribué, en quel nombre ni où. L'enquête devra nous révéler la vérité à ce sujet.

Il n'y a pas nécessairement eu fuite. Ce n'est qu'une probabilité. Mais si cela devait être avéré, il y aura une incrimination supplémentaire, c'est-à-dire le non-respect de la législation relative à la vie privée.

Quoi qu'il en soit, lorsque la vérité sera faite, l'auteur du faux, des propos racistes ou d'un éventuel non-respect de la législation sur la vie privée subira les sanctions qui s'imposent.

Vous savez, ce genre d'informations peut être donné par beaucoup de monde, y compris par des voisins mal intentionnés, au courant des demandes de régularisation introduites. Cela peut être des fonctionnaires communaux. Cela peut aussi être arrivé par le biais d'associations. Les hypothèses sont nombreuses.

J'ai interrogé l'Office des étrangers, qui n'a pas encore reçu la liste des personnes ayant demandé la régularisation. J'ai aussi demandé à la commission de régularisation de vérifier et de s'assurer qu'ils ont pris toutes les précautions.

J'ai dit que la distribution d'un seul tract justifiait ma plainte. Et l'action judiciaire devra faire toute la vérité. En attendant, j'invite les uns et les autres à faire preuve de prudence et de mesure avant de se prononcer, fût-ce au conditionnel, sur les origines, les circonstances et l'ampleur de la distribution de ce formulaire. Les candidats à la régularisation ne comprendraient pas que le bon climat dans lequel se déroule l'opération soit détérioré par des informations qui, après enquête, se révéleraient faussement alarmistes. L'expérience en la matière m'a appris que cette dernière hypothèse n'était pas non plus à exclure. Le propos raciste est incontestable. Le faux est incontestable. La volonté de déstabilisation est probablement présente. Il ne faut donc pas se laisser prendre au piège.

J'ai réagi immédiatement et j'ai répété aux candidats demandeurs de régularisation qu'ils pouvaient bien entendu avoir une totale confiance dans les procédures qui sont engagées dans le respect de la loi.

Mme **Géraldine Pelzer-Salandra** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour sa réaction très claire et très ferme vis-à-vis de cette situation. J'ose espérer que celle-ci sera très vite éclaircie et que des sanctions pourront être prises car elles se justifient tout à fait.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- *La réunion publique de commission est levée à 13.00 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.00 uur.*